Dokument ten służy wyłącznie do celów informacyjnych i nie ma mocy prawnej. Unijne instytucje nie ponoszą żadnej odpowiedzialności za jego treść. Autentyczne wersje odpowiednich aktów prawnych, włącznie z ich preambułami, zostały opublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej i są dostępne na stronie EUR-Lex. Bezpośredni dostęp do tekstów urzędowych można uzyskać za pośrednictwem linków zawartych w dokumencie

►B

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 607/2009

z dnia 14 lipca 2009 r.

ustanawiające niektóre szczegółowe przepisy wykonawcze do rozporządzenia Rady (WE) nr 479/2008 w odniesieniu do chronionych nazw pochodzenia i oznaczeń geograficznych, określeń tradycyjnych, etykietowania i prezentacji niektórych produktów sektora wina

(Dz.U. L 193 z 24.7.2009, s. 60)

zmienione przez:

		Dziennik Urzędowy		
		nr	strona	data
►M1	Rozporządzenie Komisji (UE) nr 401/2010 z dnia 7 maja 2010 r.	L 117	13	11.5.2010
►M2	Rozporządzenie Komisji (UE) nr 538/2011 z dnia 1 czerwca 2011 r.	L 147	6	2.6.2011
►M3	Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 670/2011 z dnia 12 lipca 2011 r.	L 183	6	13.7.2011
►M4	Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 428/2012 z dnia 22 maja 2012 r.	L 132	10	23.5.2012
►M5	Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 579/2012 z dnia 29 czerwca 2012 r.	L 171	4	30.6.2012
►M6	Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1185/2012 z dnia 11 grudnia 2012 r.	L 338	18	12.12.2012
►M7	Rozporządzenie Komisji (UE) nr 519/2013 z dnia 21 lutego 2013 r.	L 158	74	10.6.2013
►M8	Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 753/2013 z dnia 2 sierpnia 2013 r.	L 210	21	6.8.2013
►M9	Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2017/1353 z dnia 19 maja 2017 r.	L 190	5	21.7.2017

sprostowane przez:

►C1	Sprostowanie, Dz.U. L 248 z 22.9.2010, s. 67 (401/2010)	

▼B

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 607/2009

z dnia 14 lipca 2009 r.

ustanawiające niektóre szczegółowe przepisy wykonawcze do rozporządzenia Rady (WE) nr 479/2008 w odniesieniu do chronionych nazw pochodzenia i oznaczeń geograficznych, określeń tradycyjnych, etykietowania i prezentacji niektórych produktów sektora wina

ROZDZIAŁ I

PRZEPISY WSTĘPNE

Artykuł 1

Przedmiot

Niniejsze rozporządzenie określa szczegółowe zasady wykonania tytułu III rozporządzenia (WE) nr 479/2008 w szczególności w odniesieniu do:

a) przepisów zawartych w rozdziale IV tego tytułu dotyczących chronionych nazw pochodzenia i oznaczeń geograficznych produktów, o których mowa w art. 33 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 479/2008;

b) przepisów zawartych w rozdziale V tego tytułu dotyczących określeń tradycyjnych produktów, o których mowa w art. 33 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 479/2008;

c) przepisów zawartych w rozdziale VI tego tytułu dotyczących etykietowania i prezentacji niektórych produktów sektora wina.

ROZDZIAŁ II

CHRONIONE NAZWY POCHODZENIA I OZNACZENIA GEOGRAFICZNE

SEKCJA 1

Wniosek o objęcie ochroną

Artykuł 2

Wnioskodawca

1. Pojedynczy producent może być wnioskodawcą w rozumieniu art. 37 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 479/2008, jeżeli wykazano że:

a) zainteresowana osoba jest jedynym producentem w wyznaczonym obszarze geograficznym; oraz

b) jeżeli odnośny wyznaczony obszar geograficzny jest otoczony obszarami z nazwami pochodzenia lub oznaczeniami geograficznymi, obszar ten posiada cechy, które istotnie różnią się od cech wyznaczonych obszarów otaczających lub cechy charakterystyczne produktu różnią się od cech produktów uzyskiwanych w wyznaczonych obszarach otaczających.

▼B

2. Państwo członkowskie lub kraj trzeci, lub ich odpowiednie organy, nie mogą być wnioskodawcami w rozumieniu art. 37 rozporządzenia (WE) nr 479/2008.

▼M3

Artykuł 3

Wniosek o objęcie ochroną

Wniosek o objęcie ochroną nazwy pochodzenia lub oznaczenia geograficznego zawiera dokumenty wymagane w art. 118c i 118d rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 oraz specyfikację produktu i jednolity dokument.

Wniosek i jednolity dokument są przekazywane Komisji zgodnie z art. 70a ust. 1 niniejszego rozporządzenia.

▼B

Artykuł 4

Nazwa

1. Nazwę, która ma być objęta ochroną, rejestruje się tylko w języku (językach) używanym (używanych) do opisania danego produktu w wyznaczonym obszarze geograficznym.

2. Nazwę rejestruje się w pisowni oryginalnej.

Artykuł 5

Wyznaczenie obszaru geograficznego

Obszar wyznacza się w sposób szczegółowy, dokładny i jednoznaczny.

Artykuł 6

Produkcja w wyznaczonym obszarze geograficznym

1. Do celów stosowania art. 34 ust. 1 lit. a) ppkt (iii) i lit. b) ppkt (iii) rozporządzenia (WE) nr 479/2008 oraz niniejszego artykułu, „produkcja” obejmuje wszystkie czynności — od zbioru winogron po zakończenie procesu produkcji wina, z wyjątkiem wszelkich procesów poprodukcyjnych.

2. W przypadku produktów o chronionym oznaczeniu geograficznym część (maksymalnie 15 %) winogron, która zgodnie z art. 34 ust. 1 lit. b) ppkt (ii) rozporządzenia (WE) nr 479/2008 może pochodzić spoza wyznaczonego obszaru geograficznego, pochodzi z danego państwa członkowskiego lub kraju trzeciego, w którym znajduje się wyznaczony obszar.

3. W drodze odstępstwa od art. 34 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) rozporządzenia (WE) nr 479/2008 stosuje się część B ust. 3 załącznika III do rozporządzenia Komisji (WE) nr 606/2009 ([1]) w sprawie praktyk winiarskich i obowiązujących ograniczeń.

([1]) Zob. str. 1 niniejszego Dziennika Urzędowego.

▼B

4. W drodze odstępstwa od art. 34 ust. 1 lit. a) ppkt (iii) i ust. 1 lit. b) ppkt (iii) rozporządzenia (WE) nr 479/2008 oraz pod warunkiem że jest to przewidziane w specyfikacji produktu, produkt o chronionej nazwie pochodzenia lub chronionym oznaczeniu geograficznym może być przetworzony na wino:

a) na obszarze położonym w bezpośrednim sąsiedztwie danego wyznaczonego obszaru; lub

b) na obszarze położonym w obrębie tej samej jednostki administracyjnej lub w obrębie sąsiedniej jednostki administracyjnej, zgodnie z przepisami krajowymi; lub

c) w przypadku transgranicznej nazwy pochodzenia lub transgranicznego oznaczenia geograficznego lub w przypadku porozumienia w sprawie środków kontroli zawartego między co najmniej dwoma państwami członkowskimi lub między co najmniej jednym państwem członkowskim i co najmniej jednym krajem trzecim, produkt o chronionej nazwie pochodzenia lub chronionym oznaczeniu geograficznym może być przetworzony na wino na obszarze położonym w bezpośrednim sąsiedztwie danego wyznaczonego obszaru.

W drodze odstępstwa od art. 34 ust. 1 lit. b) ppkt (iii) rozporządzenia (WE) nr 479/2008 oraz pod warunkiem że jest to przewidziane w specyfikacji produktu, do dnia 31 grudnia 2012 r. wina o chronionym oznaczeniu geograficznym mogą być nadal przetwarzane na wino poza bezpośrednim sąsiedztwem danego wyznaczonego obszaru.

W drodze odstępstwa od art. 34 ust. 1 lit. a) ppkt (iii) rozporządzenia (WE) nr 479/2008 oraz pod warunkiem że jest to przewidziane w specyfikacji produktu, produkt może być przetworzony na wino musujące lub wino półmusujące o chronionej nazwie pochodzenia poza bezpośrednim sąsiedztwem danego wyznaczonego obszaru, jeżeli taka praktyka była stosowana przed dniem 1 marca 1986 r.

Artykuł 7

Związek z obszarem geograficznym

1. Szczegóły określające związek z obszarem geograficznym, o którym mowa w art. 35 ust. 2 lit. g) rozporządzenia (WE) nr 479/2008, wyjaśniają, w jakim zakresie cechy wyznaczonego obszaru geograficznego wpływają na produkt końcowy.

W przypadku wniosków obejmujących różne kategorie produktów winiarskich szczegóły określające związek wykazuje się w odniesieniu do każdego przedmiotowego produktu winiarskiego.

2. W przypadku nazwy pochodzenia specyfikacja produktu zawiera:

a) szczegółowe informacje dotyczące obszaru geograficznego — w szczególności czynników przyrodniczych i ludzkich — istotne z punktu widzenia związku;

b) szczegółowe informacje dotyczące jakości lub właściwości produktu, które można przypisać głównie lub wyłącznie środowisku geograficznemu;

c) opis związku przyczynowego między szczegółami, o których mowa w lit. a), oraz szczegółami, o których mowa w lit. b).

▼B

3. W przypadku oznaczenia geograficznego specyfikacja produktu zawiera:

a) szczegółowe informacje dotyczące obszaru geograficznego istotne z punktu widzenia związku;

b) szczegółowe informacje dotyczące jakości, renomy lub innych szczególnych cech produktu, które można przypisać jego pochodzeniu geograficznemu;

c) opis związku przyczynowego między szczegółami, o których mowa w lit. a), oraz szczegółami, o których mowa w lit. b).

4. W przypadku oznaczenia geograficznego w specyfikacji produktu stwierdza się, czy oznaczenie to opiera się na szczególnej jakości lub renomie lub innych właściwościach związanych z jego pochodzeniem geograficznym.

Artykuł 8

Pakowanie w wyznaczonym obszarze geograficznym

Jeżeli specyfikacja produktu wskazuje, że pakowanie produktu musi odbywać się w obrębie wyznaczonego obszaru geograficznego lub na obszarze położonym w bezpośrednim sąsiedztwie danego wyznaczonego obszaru zgodnie z wymogiem, o którym mowa w art. 35 ust. 2 lit. h) rozporządzenia (WE) nr 479/2008, wymóg ten wskazuje się w odniesieniu do danego produktu.

SEKCJA 2

Procedura rozpatrywania wniosku przez Komisję

▼M3

Artykuł 9

Składanie wniosku

1. Za datę złożenia wniosku do Komisji uznaje się dzień otrzymania wniosku przez Komisję.

2. Komisja potwierdza otrzymanie wniosku właściwym organom państwa członkowskiego lub państwa trzeciego, lub wnioskodawcy mającemu siedzibę w państwie trzecim, oraz nadaje numer aktom wniosku.

Potwierdzenie odbioru zawiera co najmniej następujące elementy:

a) numer akt;

b) nazwę, która ma być zarejestrowana;

c) datę otrzymania wniosku.

▼B

Artykuł 10

Składanie wniosku transgranicznego

1. W przypadku wniosku transgranicznego wspólny wniosek dotyczący oznaczenia transgranicznego obszaru geograficznego może być złożony przez więcej niż jedną grupę producentów reprezentujących ten obszar.

▼B

2. Jeżeli wniosek dotyczy tylko państw członkowskich, wstępną procedurę krajową, o której mowa w art. 38 rozporządzenia (WE) nr 479/2008, stosuje się we wszystkich zainteresowanych państwach członkowskich.

Do celów stosowania art. 38 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 479/2008 wniosek transgraniczny jest przekazywany Komisji przez jedno państwo członkowskie w imieniu pozostałych państw członkowskich i zawiera upoważnienie udzielone przez każde z pozostałych państw członkowskich, upoważniające państwo członkowskie przekazujące wniosek do działania w jego imieniu.

3. Jeżeli wniosek transgraniczny dotyczy tylko krajów trzecich, wniosek ten jest przekazywany Komisji przez jedną z grup składających wniosek w imieniu pozostałych grup lub przez jeden z krajów trzecich w imieniu pozostałych krajów trzecich i zawiera:

a) elementy wykazujące, że warunki wymagane w art. 34 i 35 rozporządzenia (WE) nr 479/2008 są spełnione;

b) dowód ochrony w zainteresowanych krajach trzecich; oraz

c) upoważnienie, o którym mowa w ust. 2, udzielone przez każdy z pozostałych zainteresowanych krajów trzecich.

4. Jeżeli wniosek transgraniczny dotyczy co najmniej jednego państwa członkowskiego i co najmniej jednego kraju trzeciego, wstępną procedurę krajową, o której mowa w art. 38 rozporządzenia (WE) nr 479/2008, stosuje się we wszystkich zainteresowanych państwach członkowskich. Wniosek jest przekazywany Komisji przez jedno z państw członkowskich lub jeden z krajów trzecich, lub przez jedną z grup z krajów trzecich składających wniosek i zawiera:

a) elementy wykazujące, że warunki wymagane w art. 34 i 35 rozporządzenia (WE) nr 479/2008 są spełnione;

b) dowód ochrony w zainteresowanych krajach trzecich;

c) upoważnienie, o którym mowa w ust. 2, udzielone przez każde z pozostałych zainteresowanych państw członkowskich lub każdy z pozostałych krajów trzecich.

5. Państwo członkowskie, kraje trzecie lub grupy producentów mające siedzibę w krajach trzecich, które przekazują Komisji wniosek transgraniczny, o którym mowa w ust. 2, 3 i 4 niniejszego artykułu, stają się odbiorcą powiadomienia lub decyzji wydanej przez Komisję.

▼M3

Artykuł 11

Dopuszczalność

1. Wniosek jest dopuszczalny, jeżeli jednolity dokument jest należycie wypełniony, a dokumenty uzupełniające zostały dołączone do wniosku. Jednolity dokument uznaje się za należycie wypełniony, jeżeli wypełnione zostały wszystkie wymagane obowiązkowe pozycje przedstawione w systemach informatycznych, o których mowa w art. 70a.

W takim przypadku wniosek uznaje się za dopuszczalny z dniem otrzymania go przez Komisję. Wnioskodawca zostaje o tym poinformowany.

Data ta jest podawana do wiadomości publicznej.

▼M3

2. Jeżeli wniosek nie został wypełniony lub został wypełniony jedynie częściowo lub dokumenty uzupełniające, o których mowa w ust. 1, nie zostały dostarczone w tym samym czasie co wniosek o rejestrację lub jeżeli brakuje niektórych dokumentów, wniosek nie jest dopuszczalny.

3. W przypadku niedopuszczalności wniosku właściwe organy państwa członkowskiego lub państwa trzeciego, lub wnioskodawca mający siedzibę w państwie trzecim, zostają poinformowani o przyczynach niedopuszczalności ze wskazaniem, że do nich należy złożenie nowego wniosku należycie wypełnionego.

▼B

Artykuł 12

Weryfikacja warunków ważności

▼M3

1. Jeżeli dopuszczalny wniosek nie spełnia wymogów określonych w art. 118b i 118c rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, Komisja informuje organy państwa członkowskiego lub państwa trzeciego, lub wnioskodawcę mającego siedzibę w państwie trzecim o przyczynach odrzucenia, wyznaczając termin wycofania, zmiany wniosku lub przedłożenia uwag, przy czym termin ten nie może być krótszy niż dwa miesiące.

▼B

2. Jeżeli organy państwa członkowskiego lub kraju trzeciego lub wnioskodawca mający siedzibę w danym kraju trzecim nie usuną w terminie przeszkód w rejestracji, Komisja odrzuca wniosek zgodnie z art. 39 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 479/2008.

3. Komisja podejmuje decyzję o odrzuceniu danej nazwy pochodzenia lub danego oznaczenia geograficznego na podstawie dostępnych dokumentów i informacji. Decyzja o odrzuceniu jest przedmiotem powiadomienia skierowanego do organów państwa członkowskiego lub kraju trzeciego lub do wnioskodawcy mającego siedzibę w danym kraju trzecim.

SEKCJA 3

Procedury sprzeciwu

Artykuł 13

Krajowa procedura sprzeciwu w przypadku wniosków transgranicznych

Do celów art. 38 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 479/2008, jeżeli wniosek transgraniczny dotyczy tylko państw członkowskich lub co najmniej jednego państwa członkowskiego i co najmniej jednego kraju trzeciego, procedurę sprzeciwu stosuje się we wszystkich zainteresowanych państwach członkowskich.

▼M3

Artykuł 14

Składanie sprzeciwu w ramach procedury wspólnotowej

1. Sprzeciw, o którym mowa w art. 118h rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, przekazuje się zgodnie z art. 70a ust. 1 niniejszego rozporządzenia. Za datę złożenia sprzeciwu do Komisji uznaje się dzień, w którym sprzeciw ten otrzymała Komisja. Data ta jest podawana do wiadomości organom i osobom, których dotyczy niniejsze rozporządzenie.

▼M3

2. Komisja potwierdza otrzymanie sprzeciwu i nadaje numer aktom sprzeciwu.

Potwierdzenie odbioru zawiera co najmniej następujące elementy:

a) numer akt;

b) datę otrzymania sprzeciwu.

▼B

Artykuł 15

Dopuszczalność w ramach procedury wspólnotowej

1. W celu stwierdzenia, czy sprzeciw jest dopuszczalny zgodnie z art. 40 rozporządzenia (WE) nr 479/2008, Komisja sprawdza, czy sprzeciw zawiera informację o wcześniejszym prawie (wcześniejszych prawach) i o podstawie (podstawach) sprzeciwu oraz czy wpłynął on do Komisji w terminie.

2. Jeżeli sprzeciw opiera się na istnieniu wcześniejszego znaku towarowego posiadającego reputację i renomę zgodnie z art. 43 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 479/2008, sprzeciwowi towarzyszy dowód zgłoszenia do rejestracji, rejestracji lub stosowania tego wcześniejszego znaku towarowego, taki jak świadectwo rejestracji lub dowód jego stosowania oraz dowód jego reputacji i renomy.

3. Właściwie umotywowany sprzeciw zawiera szczegóły dotyczące faktów, dowodów i uwag przedstawionych na poparcie sprzeciwu wraz z odpowiednimi dokumentami uzupełniającymi.

Informacje i dowody, jakie należy przedstawić na potwierdzenie stosowania wcześniejszego znaku towarowego, zawierają szczegółowe dane dotyczące lokalizacji, okresu, zakresu i charakteru stosowania wcześniejszego znaku towarowego oraz jego reputacji i renomy.

4. Jeżeli szczegółowe informacje dotyczące wcześniejszego prawa (wcześniejszych praw), podstawy (podstaw), faktów, dowodów lub uwag lub dokumenty uzupełniające, o których mowa w ustępach 1–3, nie zostały dostarczone w tym samym czasie co sprzeciw lub jeżeli brakuje niektórych dokumentów, Komisja odpowiednio informuje o tym zgłaszającego sprzeciw, wzywając go do usunięcia stwierdzonych braków w terminie dwóch miesięcy. Jeżeli braki nie zostaną usunięte przed upływem tego terminu, Komisja odrzuca sprzeciw z powodu jego niedopuszczalności. Decyzja o niedopuszczalności sprzeciwu jest przedmiotem powiadomienia skierowanego do zgłaszającego sprzeciw oraz do organów państwa członkowskiego lub kraju trzeciego lub do wnioskodawcy mającego siedzibę w danym kraju trzecim.

5. Sprzeciw uznany za dopuszczalny jest przedmiotem powiadomienia skierowanego do organów państwa członkowskiego lub kraju trzeciego lub do wnioskodawcy mającego siedzibę w danym kraju trzecim.

▼B

Artykuł 16

Weryfikacja sprzeciwu w ramach procedury wspólnotowej

1. Jeżeli Komisja nie odrzuciła sprzeciwu zgodnie z art. 15 ust. 4, informuje ona o sprzeciwie organy państwa członkowskiego lub kraju trzeciego lub wnioskodawcę mającego siedzibę w danym kraju trzecim, wzywając go do przedstawienia uwag w terminie dwóch miesięcy od dnia przekazania informacji. Uwagi otrzymane w terminie dwóch miesięcy przekazuje się zgłaszającemu sprzeciw.

W trakcie weryfikacji sprzeciwu Komisja wzywa strony do przedstawienia — w odpowiednich przypadkach w terminie dwóch miesięcy od dnia wydania takiego wezwania — uwag dotyczących informacji otrzymanych od innych stron.

2. Jeżeli organy państwa członkowskiego lub kraju trzeciego lub wnioskodawca mający siedzibę w danym kraju trzecim lub zgłaszający sprzeciw nie przedstawiają uwag w odpowiedzi na wezwanie lub nie dotrzymują wyznaczonych terminów, Komisja rozstrzyga w sprawie sprzeciwu.

3. Komisja podejmuje decyzję o odrzuceniu lub zarejestrowaniu danej nazwy pochodzenia lub danego oznaczenia geograficznego na podstawie dostępnych dowodów. Decyzja o odrzuceniu jest przedmiotem powiadomienia skierowanego do zgłaszającego sprzeciw oraz do organów państwa członkowskiego lub kraju trzeciego lub do wnioskodawcy mającego siedzibę w danym kraju trzecim.

4. W przypadku wielu sprzeciwów, po wstępnym rozpatrzeniu co najmniej jednego takiego sprzeciwu przyjęcie wniosku o rejestrację może nie być możliwe; w takich przypadkach Komisja może zawiesić inne procedury sprzeciwu. Komisja informuje innych zgłaszających sprzeciw o dotyczącej ich decyzji podjętej w trakcie procedury.

Jeżeli wniosek zostaje odrzucony, procedury sprzeciwu, które zostały zawieszone, uznaje się za zamknięte oraz powiadamia się o tym w odpowiedni sposób zainteresowanych zgłaszających sprzeciw.

SEKCJA 4

Ochrona

Artykuł 17

Decyzja o objęciu ochroną

1. O ile wnioski o objęcie ochroną nazw pochodzenia i oznaczeń geograficznych nie są odrzucone zgodnie z art. 11, 12, 16 i 28, Komisja podejmuje decyzję o objęciu ochroną nazw pochodzenia i oznaczeń geograficznych.

2. Decyzja o objęciu ochroną podjęta zgodnie z art. 41 rozporządzenia (WE) nr 479/2008 jest publikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

▼M3

Artykuł 18

Rejestr

1. „Rejestr chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych”, zwany dalej „rejestrem”, jest sporządzany i prowadzony przez Komisję zgodnie z art. 118n rozporządzenia (WE) nr 1234/2007. Jest on stworzony w elektronicznej bazie danych „E-Bacchus” na podstawie decyzji przyznających danym nazwom objęcie ochroną.

2. Zatwierdzoną nazwę pochodzenia lub oznaczenie geograficzne wpisuje się rejestru.

W przypadku nazw zarejestrowanych na mocy art. 118s ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, Komisja wpisuje do rejestru dane przewidziane w ust. 3 niniejszego artykułu.

3. Komisja wpisuje do rejestru następujące dane:

a) chronioną nazwę;

b) numeru akt;

c) zapis, że nazwa podlega ochronie jako oznaczenie geograficzne lub nazwa pochodzenia;

d) nazwę kraju lub krajów pochodzenia;

e) datę rejestracji;

f) odniesienie do instrumentu prawnego chroniącego nazwę;

g) odniesienie do jednolitego dokumentu.

4. Rejestr jest ogólnie dostępny.

▼B

Artykuł 19

Ochrona

1. Ochrona nazwy pochodzenia lub oznaczenia geograficznego trwa od dnia wpisania jej do rejestru.

2. W przypadku niezgodnego z prawem stosowania chronionej nazwy pochodzenia lub chronionego oznaczenia geograficznego właściwe organy państw członkowskich podejmują, z własnej inicjatywy — zgodnie z art. 45 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 479/2008, lub na wniosek strony, kroki konieczne do zaprzestania takiego niezgodnego z prawem stosowania i uniemożliwienia wprowadzenia do obrotu lub wywozu przedmiotowych produktów.

3. Ochrona nazwy pochodzenia lub oznaczenia geograficznego stosuje się do całej nazwy włącznie z jej elementami składowymi, pod warunkiem że można je wyróżnić same w sobie. Element chronionej nazwy pochodzenia lub chronionego oznaczenia geograficznego pozbawiony jakiegokolwiek charakteru wyróżniającego lub element rodzajowy nie jest chroniony.

▼B

SEKCJA 5

Zmiany i anulowanie

Artykuł 20

Zmiana specyfikacji produktu lub jednolitego dokumentu

▼M3

1. Wniosek o zatwierdzenie zmian specyfikacji produktu o chronionej nazwie pochodzenia lub chronionym oznaczeniu geograficznym, złożony przez wnioskodawcę, o którym mowa w art. 118e rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, jest przekazywany zgodnie z art. 70a ust. 1 niniejszego rozporządzenia.

2. Wniosek o zatwierdzenie zmian specyfikacji na podstawie art. 118q ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 jest dopuszczalny, jeżeli informacje wymagane z tytułu art. 118c ust. 2 tego rozporządzenia oraz należycie wypełniony wniosek zostały przesłane do Komisji.

3. Do celów stosowania przepisów art. 118q ust. 2 zdanie pierwsze rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, art. 9–18 niniejszego rozporządzenia stosuje się z odpowiednimi zmianami.

▼B

4. Zmianę uznaje się za nieznaczną, jeżeli:

a) nie odnosi się do podstawowych cech produktu;

b) nie zmienia związku z obszarem geograficznym;

c) nie obejmuje zmiany nazwy lub jakiejkolwiek części nazwy produktu;

d) nie ma wpływu na wyznaczony obszar geograficzny;

e) nie pociąga za sobą żadnych dalszych ograniczeń w obrocie produktem.

5. Jeżeli wniosek o zatwierdzenie zmian specyfikacji produktu składa wnioskodawca inny niż pierwotny wnioskodawca, Komisja przekazuje informacje o wniosku pierwotnemu wnioskodawcy.

6. Jeżeli Komisja podejmuje decyzję o przyjęciu zmiany w specyfikacji produktu, która wpływa na zmianę informacji wpisanych do rejestru lub zawiera zmianę tych informacji, Komisja usuwa oryginalne dane z rejestru i wpisuje nowe dane z mocą od dnia, w którym odpowiednia decyzja staje się skuteczna.

▼M3

Artykuł 21

Składanie wniosku o anulowanie

1. Wniosek o anulowanie złożony zgodnie z art. 118r rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 przekazuje się zgodnie z art. 70a ust. 1 niniejszego rozporządzenia. Za datę złożenia wniosku o anulowanie do Komisji uznaje się dzień otrzymania wniosku przez Komisję. Data ta jest podawana do wiadomości publicznej.

▼M3

2. Komisja potwierdza otrzymanie wniosku o anulowanie i nadaje numer aktom wniosku.

Potwierdzenie odbioru zawiera co najmniej następujące elementy:

a) numer akt;

b) datę otrzymania wniosku.

3. Ustępy 1 i 2 nie mają zastosowania, jeżeli procedurę anulowania wszczyna Komisja.

▼B

Artykuł 22

Dopuszczalność

1. W celu stwierdzenia, czy wniosek o anulowanie jest dopuszczalny zgodnie z art. 50 rozporządzenia (WE) nr 479/2008, Komisja sprawdza, czy we wniosku:

a) wskazuje się prawnie uzasadniony interes, powody i uzasadnienie autora wniosku o anulowanie;

b) wyjaśnia się podstawy anulowania oraz

c) jest odniesienie do oświadczenia państwa członkowskiego lub kraju trzeciego, w którym znajduje się miejsce stałego pobytu lub siedziba statutowa autora wniosku, uzupełniającego wniosek o anulowanie.

2. Wniosek o anulowanie zawiera szczegóły dotyczące faktów, dowodów i uwag przedstawionych na poparcie anulowania wraz z odpowiednimi dokumentami uzupełniającymi.

3. Jeżeli szczegóły dotyczące podstaw, faktów, dowodów lub uwag bądź dokumenty uzupełniające, o których mowa w ustępach 1 i 2, nie zostały dostarczone w tym samym czasie co wniosek o anulowanie, Komisja odpowiednio informuje o tym autora wniosku o anulowanie, wzywając go do usunięcia stwierdzonych braków w terminie dwóch miesięcy. Jeżeli braki nie zostaną usunięte przed upływem tego terminu, Komisja odrzuca wniosek z powodu jego niedopuszczalności. Decyzja o niedopuszczalności jest przedmiotem powiadomienia skierowanego do autora wniosku o anulowanie oraz do organów państwa członkowskiego lub kraju trzeciego lub do autora wniosku o anulowanie mającego siedzibę w danym kraju trzecim.

4. Wniosek o anulowanie oraz procedura anulowania wszczęta przez Komisję z jej własnej inicjatywy jest przedmiotem powiadomienia skierowanego do organów państwa członkowskiego lub kraju trzeciego lub do wnioskodawców mających siedzibę w kraju trzecim, którego nazwy pochodzenia lub oznaczenia geograficznego dotyczy anulowanie.

▼M3

5. Przekazanie informacji, o których mowa w ust. 3, odbywa się zgodnie z art. 70a ust. 1.

▼B

Artykuł 23

Weryfikacja wniosku o anulowanie

1. Jeżeli Komisja nie odrzuciła wniosku o anulowanie zgodnie z art. 22 ust. 3, informuje o anulowaniu organy państwa członkowskiego lub kraju trzeciego lub zainteresowanych producentów mających siedzibę w danym kraju trzecim, wzywając ich do przedstawienia uwag w terminie dwóch miesięcy od dnia przekazania informacji. Uwagi otrzymane w terminie dwóch miesięcy przekazuje się, w odpowiednich przypadkach, autorowi wniosku o anulowanie.

W trakcie weryfikacji wniosku o anulowanie Komisja wzywa strony do przedłożenia uwag, o ile to konieczne, w terminie dwóch miesięcy od dnia wydania takiego wezwania, dotyczących informacji otrzymanych od innych stron.

▼M3

Przekazanie informacji, o których mowa w akapicie pierwszym i drugim, odbywa się zgodnie z art. 70a ust. 1.

▼B

2. Jeżeli organy państwa członkowskiego lub kraju trzeciego lub wnioskodawca mający siedzibę w danym kraju trzecim lub autor wniosku o anulowanie nie przedstawiają uwag w odpowiedzi na wezwanie lub nie dotrzymują wyznaczonych terminów, Komisja rozstrzyga w sprawie anulowania.

3. Komisja podejmuje decyzję o anulowaniu danej nazwy pochodzenia lub oznaczenia geograficznego na podstawie dostępnych dowodów. Komisja bada, czy zgodność ze specyfikacją produktu sektora wina objętego chronioną nazwą pochodzenia lub chronionym oznaczeniem geograficznym nie jest już możliwa lub nie może już być zagwarantowana, zwłaszcza jeżeli warunki określone w art. 35 rozporządzenia (WE) nr 479/2008 nie są już spełnione lub ich dalsze spełnienie nie będzie możliwe w najbliższej przyszłości.

Decyzja o anulowaniu jest przedmiotem powiadomienia skierowanego do autora wniosku o anulowanie oraz do organów państwa członkowskiego lub kraju trzeciego lub do wnioskodawcy mającego siedzibę w danym kraju trzecim.

4. W przypadku wielu wniosków o anulowanie, po wstępnym rozpatrzeniu co najmniej jednego takiego wniosku o anulowanie zgoda na dalszą ochronę nazwy pochodzenia lub oznaczenia geograficznego może nie być możliwa; w takim przypadku Komisja może zawiesić inne procedury anulowania. W takim przypadku Komisja informuje innych autorów wniosków o anulowanie o dotyczącej ich decyzji podjętej w trakcie procedury.

Jeżeli chroniona nazwa pochodzenia lub chronione oznaczenie geograficzne zostaje anulowane, procedury anulowania, które zostały zawieszone, uznaje się za zamknięte oraz powiadamia się o tym w odpowiedni sposób zainteresowanych autorów wniosków o anulowanie.

5. Kiedy anulowanie staje się skuteczne, Komisja usuwa nazwę z rejestru.

▼B

SEKCJA 6

Kontrole

▼M1

Artykuł 24

Zgłaszanie podmiotów

Każdy podmiot zamierzający uczestniczyć w całości lub części produkcji lub pakowania produktu o chronionej nazwie pochodzenia lub chronionym oznaczeniu geograficznym jest zgłaszany właściwemu organowi kontrolnemu, o którym mowa w art. 118o rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.

▼B

Artykuł 25

Roczna weryfikacja

1. Roczna weryfikacja przeprowadzana przez właściwy organ kontrolny, o którym mowa w art. 48 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 479/2008, obejmuje:

a) badanie organoleptyczne i analityczne w przypadku produktów objętych nazwą pochodzenia;

b) tylko badanie analityczne albo zarówno badanie organoleptyczne, jak i analityczne w przypadku produktów objętych oznaczeniem geograficznym; oraz

c) kontrolę warunków przewidzianych w specyfikacji produktu.

▼M1

Roczna weryfikacja ma miejsce w państwie członkowskim, w którym – zgodnie ze specyfikacją produktu – odbyła się produkcja, i jest przeprowadzana:

a) przez wyrywkowe kontrole oparte na analizie ryzyka; lub

b) przez pobieranie próbek; lub

c) systematycznie; lub

d) przez łączenie dowolnego z powyższych elementów.

▼B

W przypadku kontroli wyrywkowych państwa członkowskie wybierają minimalną liczbę podmiotów podlegających tym kontrolom.

W przypadku pobierania próbek państwa członkowskie gwarantują, że kontrole, poprzez ich liczbę, charakter i częstotliwość, są reprezentatywne dla całego przedmiotowego wyznaczonego obszaru geograficznego i odpowiadają ilości produktów sektora wina wprowadzonych do obrotu lub przechowywanych w celu wprowadzenia do obrotu.

▼M1

_____

▼B

2. Badanie wymienione w ust. 1 akapit pierwszy lit. a) i b) jest przeprowadzane na anonimowych próbkach, ma wykazać, że badany produkt jest zgodny z cechami charakterystycznymi i jakością opisanymi w specyfikacji produktu dla odpowiedniej nazwy pochodzenia lub odpowiedniego oznaczenia geograficznego, i jest wykonywane na którymkolwiek etapie procesu produkcyjnego, w tym nawet na etapie pakowania lub późniejszym. Każda pobrana próbka jest reprezentatywna dla odpowiednich win będących w posiadaniu podmiotu.

▼B

3. W celu sprawdzenia zgodności ze specyfikacją produktu, zgodnie z ust. 1 akapit pierwszy lit. c), organ kontrolny sprawdza:

a) obiekty podmiotów, co polega na sprawdzeniu, czy podmioty faktycznie są w stanie spełnić warunki określone w specyfikacji produktu; oraz

b) produkty na którymkolwiek etapie procesu produkcyjnego, w tym na etapie pakowania, w oparciu o plan inspekcji, który sporządza uprzednio organ kontrolny i o którego istnieniu poinformowane są podmioty, z uwzględnieniem każdego etapu produkcji produktu.

4. Roczna weryfikacja gwarantuje, że w odniesieniu do produktu nie można stosować chronionych nazw pochodzenia lub oznaczeń geograficznych, chyba że:

▼M1

a) wyniki badania, o którym mowa w ust. 1 akapit pierwszy lit. a) i b) oraz w ust. 2 dowodzą, że przedmiotowy produkt jest zgodny z warunkami przewidzianymi w specyfikacji i posiada wszystkie odpowiednie cechy charakterystyczne danej nazwy pochodzenia lub danego oznaczenia geograficznego;

▼B

b) inne warunki wymienione w specyfikacji produktu są spełnione zgodnie z procedurami określonymi w ust. 3.

5. Produkt niespełniający warunków określonych w niniejszym artykule można wprowadzić do obrotu, ale bez odpowiedniej nazwy pochodzenia lub odpowiedniego oznaczenia geograficznego, o ile spełnia inne wymogi prawne.

6. W przypadku chronionej transgranicznej nazwy pochodzenia lub chronionego transgranicznego oznaczenia geograficznego weryfikację może przeprowadzić organ kontrolny któregokolwiek z państw członkowskich, których dotyczy dana nazwa pochodzenia lub dane oznaczenie geograficzne.

7. W przypadku, w którym roczną weryfikację przeprowadza się na etapie pakowania produktu na terenie państwa członkowskiego, które nie jest państwem członkowskim produkcji, stosuje się art. 84 rozporządzenia Komisji (WE) nr 555/2008 ([1]).

8. Ustępy 1–7 stosuje się do win noszących nazwę pochodzenia lub oznaczenie geograficzne, których przedmiotowa nazwa pochodzenia lub przedmiotowe oznaczenie geograficzne spełnia wymogi, o których mowa w art. 38 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 479/2008.

Artykuł 26

Badanie analityczne i organoleptyczne

Badanie analityczne i organoleptyczne, o którym mowa w art. 25 ust. 1 akapit pierwszy lit. a) i b), obejmuje:

a) analizę danego wina poprzez pomiar następujących właściwości charakterystycznych:

(i) oznaczonych na podstawie analizy fizycznej i chemicznej:

— całkowitej i rzeczywistej zawartości alkoholu,

([1]) Dz.U. L 170 z 30.6.2008, s. 1.

▼B

— całkowitej zawartości cukrów wyrażonej jako fruktoza i glukoza (w tym sacharoza w przypadku win półmusujących i musujących),

— całkowitej kwasowości,

— kwasowości lotnej,

— całkowitej zawartości dwutlenku siarki;

(ii) oznaczonych na podstawie dodatkowej analizy:

— dwutlenku węgla (wina półmusujące i musujące, nadciśnienie w barach przy 20 °C),

— innych właściwości charakterystycznych przewidzianych w prawodawstwie państw członkowskich lub w specyfikacji produktu chronionej nazwy pochodzenia lub chronionego oznaczenia geograficznego;

b) badanie organoleptyczne obejmujące wygląd, zapach i smak.

Artykuł 27

Kontrole produktów pochodzących z krajów trzecich

Jeżeli wina z krajów trzecich korzystają z ochrony chronionej nazwy pochodzenia lub chronionego oznaczenia geograficznego, dany kraj trzeci wysyła Komisji na jej wniosek informacje o właściwych organach, o których mowa w art. 48 ust 2 rozporządzenia (WE) nr 479/2008, i o aspektach podlegających kontroli oraz dowód, że przedmiotowe wino spełnia warunki odpowiedniej nazwy pochodzenia lub odpowiedniego oznaczenia geograficznego.

SEKCJA 7

Przekształcenie w oznaczenie geograficzne

Artykuł 28

Wniosek

1. Organy państwa członkowskiego lub kraju trzeciego lub wnioskodawca mający siedzibę w danym kraju trzecim mogą wystąpić o przekształcenie chronionej nazwy pochodzenia w chronione oznaczenie geograficzne, jeżeli zgodność ze specyfikacją produktu chronionej nazwy pochodzenia nie jest dłużej możliwa lub nie może być dłużej zagwarantowana.

▼M3

Wniosek jest przekazywany zgodnie z art. 70a ust. 1. Za datę złożenia wniosku o przekształcenie do Komisji uznaje się dzień otrzymania wniosku przez Komisję.

▼B

2. Jeżeli wniosek o przekształcenie w oznaczenie geograficzne nie spełnia wymogów określonych w art. 34 i 35 rozporządzenia (WE) nr 479/2008, Komisja informuje organy państwa członkowskiego lub kraju trzeciego lub wnioskodawcę mającego siedzibę w danym kraju trzecim o podstawach odrzucenia i zwraca się o wycofanie lub zmianę wniosku lub przedłożenie uwag w terminie dwóch miesięcy.

▼B

3. Jeżeli organy państwa członkowskiego lub kraju trzeciego lub wnioskodawca mający siedzibę w danym kraju trzecim nie usuną w terminie przeszkód w przekształceniu, Komisja odrzuca wniosek

4. Komisja podejmuje decyzję o odrzuceniu wniosku o przekształcenie na podstawie dostępnych dokumentów i informacji. Decyzja o odrzuceniu jest przedmiotem powiadomienia skierowanego do organów państwa członkowskiego lub kraju trzeciego lub do wnioskodawcy mającego siedzibę w danym kraju trzecim.

5. Artykuł 40 i art. 49 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 479/2008 nie mają zastosowania.

ROZDZIAŁ 3

OKREŚLENIA TRADYCYJNE

SEKCJA 1

Wniosek

Artykuł 29

Wnioskodawcy

1. Właściwe organy państw członkowskich lub krajów trzecich lub reprezentatywne organizacje zawodowe mające siedzibę w krajach trzecich mogą złożyć do Komisji wniosek o objęcie ochroną określeń tradycyjnych w rozumieniu art. 54 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 479/2008.

2. „Reprezentatywna organizacja zawodowa” oznacza organizację producentów lub stowarzyszenie organizacji producentów, którzy przyjęli te same zasady, prowadzą działalność na danym obszarze lub na kilku obszarach nazwy pochodzenia lub oznaczenia geograficznego wina, jeżeli zrzeszają co najmniej dwie trzecie producentów z obszaru (obszarów) nazwy pochodzenia lub oznaczenia geograficznego, na którym prowadzą działalność, a ich produkcja stanowi co najmniej dwie trzecie produkcji pochodzącej z tego obszaru (tych obszarów). Reprezentatywna organizacja zawodowa może złożyć wniosek o objęcie ochroną tylko w odniesieniu do win, które produkuje.

▼M3

Artykuł 30

Wniosek o objęcie ochroną

1. Wniosek o objęcie ochroną określenia tradycyjnego jest przekazywany przez właściwe organy państwa członkowskiego lub państwa trzeciego lub reprezentatywną organizację zawodową zgodnie z art. 70a ust. 1. Towarzyszą mu przepisy państwa członkowskiego lub zasady mające zastosowanie do producentów wina w państwie trzecim, regulujące stosowanie danej nazwy, oraz odniesienie do tych przepisów lub zasad.

2. W przypadku wniosku złożonego przez reprezentatywną organizację zawodową mającą siedzibę w państwie trzecim, wnioskodawca przekazuje także Komisji szczegółowe informacje dotyczące reprezentatywnych organizacji zawodowych i ich członków, zgodnie z art. 70a ust. 1. Komisja podaje te informacje do wiadomości publicznej.

▼B

Artykuł 31

Język

1. Określenie, które ma być objęte ochroną, jest wyrażone:

a) w języku urzędowym (językach urzędowych), języku regionalnym (językach regionalnych) państwa członkowskiego lub kraju trzeciego, z którego (których) wywodzi się określenie; lub

b) w języku stosowanym w handlu dla tego określenia.

Określenie stosowane w danym języku odnosi się do konkretnych produktów, o których mowa w art. 33 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 479/2008.

2. Określenie rejestruje się w pisowni oryginalnej.

▼M2

Artykuł 32

Zasady dotyczące określeń tradycyjnych stosowanych w krajach trzecich

1. Definicję określeń tradycyjnych, ustaloną w art. 118u ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, stosuje się z uwzględnieniem niezbędnych zmian do określeń tradycyjnie stosowanych w krajach trzecich w odniesieniu do produktów sektora wina opatrzonych oznaczeniami geograficznymi lub nazwami pochodzenia na podstawie prawodawstwa wspomnianych krajów trzecich.

2. Wina pochodzące z krajów trzecich, których etykiety zawierają tradycyjne oznakowania inne niż określenia tradycyjne zamieszczone w elektronicznej bazie danych „E-Bacchus”, mogą je stosować zgodnie z zasadami mającymi zastosowanie w danych krajach trzecich, w tym z zasadami ustanowionymi przez reprezentatywne organizacje zawodowe.

▼B

SEKCJA 2

Procedura rozpatrywania wniosków

▼M3

Artykuł 33

Składanie wniosku

1. Za datę złożenia wniosku do Komisji uznaje się dzień otrzymania wniosku przez Komisję.

2. Komisja potwierdza otrzymanie wniosku właściwym organom państwa członkowskiego lub państwa trzeciego, lub wnioskodawcy mającemu siedzibę w państwie trzecim, oraz nadaje numer aktom wniosku.

Potwierdzenie odbioru zawiera co najmniej następujące elementy:

a) numer akt;

b) określenie tradycyjne;

c) datę otrzymania wniosku.

▼M3

Artykuł 34

Dopuszczalność

1. Wniosek jest dopuszczalny, jeżeli formularz wniosku został należycie wypełniony i dołączono do niego wymaganą dokumentację zgodnie z art. 30. Formularz wniosku uznaje się za należycie wypełniony, jeżeli wypełnione zostały wszystkie wymagane obowiązkowe pozycje przedstawione w systemach informatycznych, o których mowa w art. 70a.

W takim przypadku wniosek uznaje się za dopuszczalny z dniem otrzymania go przez Komisję. Wnioskodawca zostaje o tym poinformowany.

Data ta jest podawana do wiadomości publicznej.

2. Jeżeli formularz wniosku nie został wypełniony lub został wypełniony jedynie częściowo lub dokumenty uzupełniające, o których mowa w ust. 1, nie zostały dostarczone w tym samym czasie co wniosek lub jeżeli brakuje niektórych dokumentów, wniosek nie jest dopuszczalny.

3. W przypadku niedopuszczalności wniosku organy państwa członkowskiego lub państwa trzeciego, lub wnioskodawca mający siedzibę w państwie trzecim, zostają poinformowani o przyczynach niedopuszczalności ze wskazaniem, że do nich należy złożenie nowego, należycie wypełnionego wniosku.

▼B

Artykuł 35

Warunki obowiązywania

1. Dopuszcza się uznanie określenia tradycyjnego, jeżeli:

a) odpowiada ono definicji zawartej w art. 54 ust. 1 lit. a) lub b) rozporządzenia (WE) nr 479/2008 i spełnia warunki określone w art. 31 niniejszego rozporządzenia;

b) określenie składa się wyłącznie z:

(i) nazwy tradycyjnie stosowanej w handlu na znacznej części terytorium Wspólnoty lub zainteresowanego kraju trzeciego dla rozróżnienia szczególnych kategorii produktów winiarskich, o których mowa w art. 33 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 479/2008; lub

(ii) znanej nazwy tradycyjnie stosowanej w handlu co najmniej na terytorium zainteresowanego państwa członkowskiego lub kraju trzeciego dla rozróżnienia szczególnych kategorii produktów winiarskich, o których mowa w art. 33 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 479/2008;

c) określenie:

(i) nie jest nazwą rodzajową;

(ii) jest zdefiniowane i uregulowane w ustawodawstwie państwa członkowskiego; lub

▼B

(iii) podlega warunkom stosowania przewidzianym w ramach zasad mających zastosowanie do producentów wina w zainteresowanym kraju trzecim, w tym w ramach zasad ustanowionych przez reprezentatywne organizacje zawodowe.

2. Do celów ust. 1 lit. b) tradycyjne stosowanie oznacza:

a) co najmniej 5 lat w przypadku określeń zgłoszonych w języku (językach), o którym mowa w art. 31 lit. a) niniejszego rozporządzenia;

b) co najmniej 15 lat w przypadku określeń zgłoszonych w języku, o którym mowa w art. 31 lit. b) niniejszego rozporządzenia.

3. Do celów ust. 1 lit. c) ppkt (i) „rodzajowy" oznacza nazwę określenia tradycyjnego, która, mimo że dotyczy szczególnej metody produkcji lub metody leżakowania bądź jakości, barwy, rodzaju miejsca lub też wydarzenia historycznego związanego z historią produktu winiarskiego, stała się pospolitą nazwą danego produktu winiarskiego we Wspólnocie.

4. Warunek wymieniony w ust. 1 lit. b) niniejszego artykułu nie ma zastosowania do określeń tradycyjnych, o których mowa w art. 54 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 479/2008.

Artykuł 36

Podstawy odrzucenia wniosku

1. Jeżeli wniosek o uznanie określenia tradycyjnego nie spełnia wymogów określonych w definicji zawartej w art. 54 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 479/2008 i wymogów określonych w art. 31 i 35, Komisja informuje wnioskodawcę o podstawach odrzucenia, wyznaczając dwumiesięczny termin, począwszy od dnia przekazania informacji, na wycofanie lub zmianę wniosku lub przedstawienie uwag.

Komisja decyduje o objęciu ochroną na podstawie dostępnych informacji.

2. Jeżeli wnioskodawca nie usunie przeszkód w terminie, o którym mowa w ust. 1, Komisja odrzuca wniosek. Komisja podejmuje decyzję o odrzuceniu danego określenia tradycyjnego na podstawie dostępnych dokumentów i informacji. Decyzja o odrzuceniu jest przedmiotem powiadomienia skierowanego do wnioskodawcy.

SEKCJA 3

Procedury sprzeciwu

Artykuł 37

Składanie wniosku w sprawie sprzeciwu

1. W terminie dwóch miesięcy od daty publikacji, o której mowa w art. 33 akapit pierwszy, dowolne państwo członkowskie lub kraj trzeci lub dowolna osoba fizyczna lub prawna, które posiadają prawnie uzasadniony interes, mogą zgłosić sprzeciw wobec zaproponowanego uznania poprzez złożenie wniosku w sprawie sprzeciwu.

▼M3

2. Sprzeciw jest zgłaszany zgodnie z art. 70a ust. 1. Za datę zgłoszenia sprzeciwu do Komisji uznaje się dzień, w którym sprzeciw ten otrzymała Komisja.

3. Komisja potwierdza otrzymanie sprzeciwu i nadaje numer aktom sprzeciwu.

Potwierdzenie odbioru zawiera co najmniej następujące elementy:

a) numer akt;

b) datę otrzymania sprzeciwu.

▼B

Artykuł 38

Dopuszczalność

1. W celu stwierdzenia, czy sprzeciw jest dopuszczalny, Komisja sprawdza, czy wniosek w sprawie sprzeciwu zawiera informacje o wcześniejszym prawie (wcześniejszych prawach) i o podstawie (podstawach) sprzeciwu oraz czy wpłynął do Komisji w terminie określonym w art. 37 ust. 1.

2. Jeżeli sprzeciw opiera się na istnieniu wcześniejszego znaku towarowego posiadającego reputację i renomę zgodnie z art. 41 ust. 2, do wniosku w sprawie sprzeciwu dołącza się dowód zgłoszenia do rejestracji, rejestracji lub używania tego wcześniejszego znaku towarowego, taki jak świadectwo rejestracji lub dowód jego używania oraz dowód jego reputacji i renomy.

3. Właściwie umotywowany wniosek w sprawie sprzeciwu zawiera szczegóły dotyczące faktów, dowodów i uwag przedstawionych na poparcie sprzeciwu wraz z odpowiednimi dokumentami uzupełniającymi.

Informacje i dowody, jakie należy przedstawić na potwierdzenie stosowania wcześniejszego znaku towarowego, zawierają szczegółowe dane dotyczące lokalizacji, okresu, zakresu i charakteru stosowania wcześniejszego znaku towarowego oraz jego reputacji i renomy.

4. Jeżeli szczegółowe informacje dotyczące wcześniejszego prawa (wcześniejszych praw), podstawy (podstaw) sprzeciwu, faktów, dowodów lub uwag lub dokumenty uzupełniające, o których mowa w ust. 1–3, nie zostały dostarczone w tym samym czasie co wniosek w sprawie sprzeciwu lub jeżeli brakuje niektórych dokumentów, Komisja odpowiednio informuje o tym zgłaszającego sprzeciw, wzywając go do usunięcia stwierdzonych braków w terminie dwóch miesięcy. Jeżeli braki nie zostaną usunięte przed upływem tego terminu, Komisja odrzuca wniosek z powodu jego niedopuszczalności. Decyzja o niedopuszczalności jest przedmiotem powiadomienia skierowanego do zgłaszającego sprzeciw oraz do organów państwa członkowskiego lub kraju trzeciego lub do reprezentatywnej organizacji zawodowej mającej siedzibę w danym kraju trzecim.

5. Wniosek w sprawie sprzeciwu uznany za dopuszczalny jest przedmiotem powiadomienia skierowanego do organów państwa członkowskiego lub kraju trzeciego lub do reprezentatywnej organizacji zawodowej w danym kraju trzecim.

▼B

Artykuł 39

Weryfikacja sprzeciwu

1. Jeżeli Komisja nie odrzuciła wniosku w sprawie sprzeciwu zgodnie z art. 38 ust. 4, informuje o sprzeciwie organy państwa członkowskiego lub kraju trzeciego lub reprezentatywną organizację zawodową mającą siedzibę w danym kraju trzecim, wzywając do przedstawienia uwag w terminie dwóch miesięcy od dnia przekazania informacji. Uwagi otrzymane w terminie dwóch miesięcy przekazuje się zgłaszającemu sprzeciw.

W trakcie weryfikacji sprzeciwu Komisja wzywa strony do przedstawienia — w odpowiednich przypadkach w terminie dwóch miesięcy od dnia wydania takiego wezwania — uwag dotyczących powiadomień otrzymanych od innych stron.

2. Jeżeli organy państwa członkowskiego lub kraju trzeciego lub reprezentatywna organizacja zawodowa mająca siedzibę w danym kraju trzecim lub zgłaszający sprzeciw nie przedstawiają uwag w odpowiedzi na wezwanie lub nie dotrzymują wyznaczonych terminów, Komisja rozstrzyga w sprawie sprzeciwu.

3. Komisja podejmuje decyzję o odrzuceniu lub uznaniu danego określenia tradycyjnego na podstawie dostępnych dowodów. Komisja rozważa, czy warunki, o których mowa w art. 40 ust. 1 lub określone w art. 41 ust. 3 lub art. 42, nie są spełnione. Decyzja o odrzuceniu jest przedmiotem powiadomienia skierowanego do zgłaszającego sprzeciw oraz do organów państwa członkowskiego lub kraju trzeciego lub do reprezentatywnej organizacji zawodowej mającej siedzibę w danym kraju trzecim.

4. W przypadku wielu wniosków w sprawie sprzeciwu, po wstępnym rozpatrzeniu co najmniej jednego takiego wniosku w sprawie sprzeciwu przyjęcie wniosku o uznanie może nie być możliwe; w takich przypadkach Komisja może zawiesić inne procedury sprzeciwu. Komisja informuje innych zgłaszających sprzeciw o dotyczącej ich decyzji podjętej w trakcie procedury.

Jeżeli wniosek zostaje odrzucony, procedury sprzeciwu, które zostały zawieszone, uznaje się za zamknięte oraz powiadamia się o tym w odpowiedni sposób zainteresowanych zgłaszających sprzeciw.

SEKCJA 4

Ochrona

▼M3

Artykuł 40

Ochrona ogólna

1. Jeżeli określenie tradycyjne, w odniesieniu do którego złożono wniosek o objęcie ochroną, spełnia warunki przewidziane w art. 118u ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 oraz art. 31 i 35 niniejszego rozporządzenia, oraz nie zostało odrzucone na podstawie art. 36, 38 i 39 niniejszego rozporządzenia, określenie tradycyjne zostaje umieszczone i zdefiniowane w elektronicznej bazie danych „E-Bacchus” zgodnie z art. 118u ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, na podstawie informacji przekazanych Komisji zgodnie z art. 70a ust. 1 niniejszego rozporządzenia wraz ze wskazaniem:

a) języka, o którym mowa w art. 31 ust. 1;

b) kategorii produktu winnego lub kategorii, których dotyczy ochrona;

▼M3

c) odniesienia do prawodawstwa krajowego państwa członkowskiego lub państwa trzeciego, w ramach którego określenie tradycyjne zostało zdefiniowane i uregulowane, lub do przepisów dotyczących producentów wina w państwach trzecich, w tym wywodzących się z reprezentatywnych organizacji zawodowych w przypadku braku przepisów krajowych w tych państwach trzecich;

d) streszczenia definicji lub warunków stosowania;

e) nazwy kraju lub krajów pochodzenia;

f) daty wprowadzenia do elektronicznej bazy danych „E-Bacchus".

2. Określenia tradycyjne umieszczone w elektronicznej bazie danych „E-Bacchus" są objęte ochroną wyłącznie w języku i w odniesieniu do kategorii produktów winiarskich określonych we wniosku, przed:

a) wszelkim niewłaściwym stosowaniem, nawet jeżeli chronionemu określeniu towarzyszą wyrażenia takie jak: „styl", „typ", „metoda", „jak produkowane w", „imitacja", „smak", „sposób" i tym podobne;

b) wszelkim innym nieprawdziwym lub wprowadzającym w błąd oznaczeniem charakteru, cech charakterystycznych lub zasadniczych właściwości produktu na wewnętrznym lub zewnętrznym opakowaniu, w materiałach reklamowych lub dokumentach związanych z tym produktem;

c) wszelkimi innymi praktykami mogącymi wprowadzić konsumenta w błąd, w szczególności mogącymi sprawiać wrażenie, że wino kwalifikuje się do chronionego określenia tradycyjnego.

3. Określenia tradycyjne umieszczone w elektronicznej bazie danych „E-Bacchus" są podawane do wiadomości publicznej.

▼B

Artykuł 41

Związek ze znakami towarowymi

▼M2

1. W przypadku gdy określenie tradycyjne jest objęte ochroną na mocy niniejszego rozporządzenia, rejestrację znaku towarowego, którego stosowanie byłoby sprzeczne z art. 40 ust. 2, ocenia się zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady nr 2008/95/WE ([1]) lub zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 207/2009 ([2]).

Znaki towarowe zarejestrowane z naruszeniem przepisów akapitu pierwszego zostają unieważnione zgodnie z mającymi zastosowanie procedurami określonymi w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/95/WE lub w rozporządzeniu Rady (WE) nr 207/2009.

▼B

2. Znak towarowy, którego dotyczy jedna z sytuacji, o których mowa w art. 40 niniejszego rozporządzenia, i w odniesieniu do którego złożono wniosek lub który został zarejestrowany lub ustanowiony poprzez stosowanie, może nadal być stosowany, jeżeli taką możliwość dopuszcza odnośne prawodawstwo, na terytorium Wspólnoty przed dniem 4 maja 2002 r. lub przed dniem złożenia w Komisji wniosku o ochronę określenia tradycyjnego, a okres jego stosowania może zostać przedłużony, niezależnie od ochrony danego określenia tradycyjnego.

([1]) Dz.U. L 299 z 8.11.2008, s. 25.
([2]) Dz.U. L 78 z 24.3.2009, s. 1.

▼B

W takich przypadkach dozwolone jest stosowanie określenia tradycyjnego równolegle do stosowania odpowiedniego znaku towarowego.

3. Nazwa nie jest chroniona jako określenie tradycyjne, jeżeli w świetle reputacji i renomy znaku towarowego taka ochrona mogłaby wprowadzić konsumenta w błąd co do prawdziwego pochodzenia, charakteru, właściwości lub jakości wina.

Artykuł 42

Homonimy

▼M2

1. Określenie, w odniesieniu do którego złożono wniosek i które jest homonimiczne lub częściowo homonimiczne w stosunku do określenia tradycyjnego już zarejestrowanego na mocy niniejszego rozdziału, jest objęte ochroną z należytym uwzględnieniem miejscowego i tradycyjnego użycia oraz ryzyka błędnego zrozumienia.

Określenie homonimiczne wprowadzające konsumentów w błąd co do charakteru, jakości lub prawdziwego pochodzenia produktów nie jest rejestrowane, nawet jeżeli dane określenie jest dokładne.

▼M3

Stosowanie chronionego określenia homonimicznego jest uwarunkowane istnieniem w praktyce wystarczającego rozróżnienia między chronionym później określeniem homonimicznym a określeniem tradycyjnym już umieszczonym w elektronicznej bazie „E-Bacchus”, z uwzględnieniem potrzeby równego traktowania zainteresowanych producentów i unikania wprowadzania konsumenta w błąd.

▼B

2. Ustęp 1 stosuje się z uwzględnieniem niezbędnych zmian do określeń tradycyjnych chronionych przed dniem 1 sierpnia 2009 r., które są częściowo homonimiczne z chronioną nazwą pochodzenia lub chronionym oznaczeniem geograficznym lub nazwą odmiany winorośli lub jej synonimem wymienionym w załączniku XV.

▼M2

Artykuł 42a

Zmiany

Wnioskodawca, o którym mowa w art. 29, może ubiegać się o zatwierdzenie zmiany określenia tradycyjnego, wskazanego języka, przedmiotowego wina lub win lub streszczenia definicji lub warunków stosowania danego określenia tradycyjnego.

Artykuły 33–39 stosuje się odpowiednio do wniosków o wprowadzenie zmian.

▼B

Artykuł 43

Egzekwowanie ochrony

Do celów stosowania art. 55 rozporządzenia (WE) nr 479/2008, w przypadku niezgodnego z prawem stosowania chronionych określeń tradycyjnych, właściwe organy krajowe podejmują, z własnej inicjatywy lub na wniosek strony, wszelkie środki w celu powstrzymania wprowadzania do obrotu przedmiotowych produktów, w tym wszelkiego wywozu tych produktów.

▼B

SEKCJA 5

Procedura anulowania

Artykuł 44

Podstawy anulowania

Podstawę anulowania określenia tradycyjnego stanowi fakt, że nie odpowiada już ono definicji określonej w art. 54 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 479/2008 lub nie spełnia wymogów zawartych w art. 31, 35, art. 40 ust. 2, art. 41 ust. 3 lub art. 42.

▼M3

Artykuł 45

Składanie wniosku o anulowanie

1. Państwo członkowskie, państwo trzecie lub osoba fizyczna lub prawna, które posiadają prawnie uzasadniony interes, mogą złożyć do Komisji należycie umotywowany wniosek o anulowanie zgodnie z art. 70a ust. 1. Za datę złożenia wniosku do Komisji uznaje się dzień otrzymania wniosku przez Komisję. Data ta jest podawana do wiadomości publicznej.

2. Komisja potwierdza otrzymanie wniosku i nadaje numer aktom wniosku.

Potwierdzenie odbioru zawiera co najmniej następujące elementy:

a) numer akt;

b) datę otrzymania wniosku.

3. Ustępy 1 i 2 nie mają zastosowania, jeżeli procedurę anulowania wszczyna Komisja.

▼B

Artykuł 46

Dopuszczalność

1. W celu stwierdzenia, czy wniosek o anulowanie jest dopuszczalny, Komisja sprawdza, czy wniosek:

a) wskazuje prawnie uzasadniony interes autora wniosku o anulowanie;

b) wyjaśnia podstawę (podstawy) anulowania; oraz

c) odnosi się do oświadczenia państwa członkowskiego lub kraju trzeciego, w którym znajduje się miejsce stałego pobytu lub siedziba statutowa autora wniosku, wyjaśniającego prawnie uzasadniony interes, powody i uzasadnienie autora wniosku o anulowanie.

2. Wniosek o anulowanie zawiera szczegóły dotyczące faktów, dowodów i uwag przedstawionych na poparcie anulowania wraz odpowiednimi dokumentami uzupełniającymi.

▼B

3. Jeżeli szczegóły dotyczące podstaw, faktów, dowodów lub uwag lub dokumenty uzupełniające, o których mowa w ust. 1 i 2, nie zostały dostarczone w tym samym czasie co wniosek o anulowanie, Komisja odpowiednio informuje o tym autora wniosku o anulowanie, wzywając go do usunięcia stwierdzonych braków w terminie dwóch miesięcy. Jeżeli braki nie zostaną usunięte przed upływem tego terminu, Komisja odrzuca wniosek z powodu jego niedopuszczalności. Decyzja o niedopuszczalności sprzeciwu jest przedmiotem powiadomienia skierowanego do autora wniosku o anulowanie oraz do organów państwa członkowskiego lub kraju trzeciego lub do autora wniosku o anulowanie mającego siedzibę w danym kraju trzecim.

4. Wniosek o anulowanie uznany za dopuszczalny, włącznie z procedurą anulowania wszczętą przez Komisję z jej własnej inicjatywy, jest przedmiotem powiadomienia skierowanego do organów państwa członkowskiego lub kraju trzeciego lub do autora wniosku o anulowanie mającego siedzibę w kraju trzecim, którego dotyczy dane anulowanie.

Artykuł 47

Weryfikacja wniosku o anulowanie

1. Jeżeli Komisja nie odrzuciła wniosku o anulowanie zgodnie z art. 46 ust. 3, informuje o wniosku o anulowanie organy państwa członkowskiego lub kraju trzeciego lub wnioskodawcę mającego siedzibę w danym kraju trzecim, wzywając do przedstawienia uwag w terminie dwóch miesięcy od daty wydania takiego komunikatu. Uwagi otrzymane w terminie dwóch miesięcy przekazuje się autorowi wniosku o anulowanie.

W trakcie weryfikacji wniosku o anulowanie Komisja wzywa strony do przedłożenia uwag — w razie potrzeby w terminie dwóch miesięcy od wydania takiego wezwania — dotyczących informacji otrzymanych od innych stron.

2. Jeżeli organy państwa członkowskiego lub kraju trzeciego lub wnioskodawca mający siedzibę w danym kraju trzecim lub autor wniosku o anulowanie nie przedstawiają uwag w odpowiedzi na wezwanie lub nie dotrzymują wyznaczonych terminów, Komisja rozstrzyga w sprawie anulowania.

3. Komisja podejmuje decyzję o anulowaniu danego określenia tradycyjnego na podstawie dostępnych dowodów. Komisja bada, czy warunki, o których mowa w art. 44, nie są już spełnione.

Decyzja o anulowaniu jest przedmiotem powiadomienia skierowanego do autora wniosku o anulowanie oraz do organów państwa członkowskiego lub kraju trzeciego, których dotyczy wniosek.

4. W przypadku wielu wniosków o anulowanie po wstępnym rozpatrzeniu co najmniej jednego takiego wniosku o anulowanie dalsza ochrona określenia tradycyjnego może nie być możliwa; w takim przypadku Komisja może zawiesić inne procedury anulowania. W takim przypadku Komisja informuje innych autorów wniosków o anulowanie o dotyczącej ich decyzji podjętej w trakcie procedury.

▼B

Jeżeli określenie tradycyjne zostaje anulowane, procedury anulowania, które zostały zawieszone, uznaje się za zamknięte oraz powiadamia się o tym w odpowiedni sposób zainteresowanych autorów wniosków o anulowanie.

▼M3

5. Kiedy anulowanie staje się skuteczne, Komisja usuwa przedmiotowe określenie z wykazu zamieszczonego w elektronicznej bazie danych „E-Bacchus”.

▼B

SEKCJA 6

Istniejące chronione określenia tradycyjne

Artykuł 48

Istniejące chronione określenia tradycyjne

Określenia tradycyjne chronione zgodnie z art. 24, 28 i 29 rozporządzenia (WE) nr 753/2002 są automatycznie chronione na mocy niniejszego rozporządzenia, pod warunkiem że:

a) streszczenie definicji lub warunków stosowania zostało przedstawione Komisji do dnia 1 maja 2009 r.;

b) państwa członkowskie lub kraje trzecie nie zaprzestały obejmowania ochroną niektórych określeń tradycyjnych.

ROZDZIAŁ IV

ETYKIETOWANIE I PREZENTACJA

Artykuł 49

Wspólna zasada dotycząca wszystkich informacji szczegółowych podawanych na etykiecie

O ile niniejsze rozporządzenie nie stanowi inaczej, etykietowanie produktów, o których mowa w ust. 1–11, 13, 15 i 16 załącznika IV do rozporządzenia (WE) nr 479/2008 (zwanych dalej „produktami”), nie może być uzupełnione żadnymi innymi informacjami szczegółowymi niż informacje szczegółowe przewidziane w art. 58 i informacje szczegółowe regulowane art. 59 ust. 1 i art. 60 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, chyba że spełniają one wymogi art. 2 ust. 1 lit. a) dyrektywy 2000/13/WE.

SEKCJA 1

Obowiązkowe informacje szczegółowe

Artykuł 50

Prezentacja obowiązkowych informacji szczegółowych

1. Obowiązkowe informacje szczegółowe, o których mowa w art. 58 rozporządzenia (WE) nr 479/2008, oraz informacje szczegółowe wymienione w art. 59 tego rozporządzenia umieszcza się w tym samym polu widzenia na pojemniku w taki sposób, aby były one jednocześnie czytelne bez konieczności odwracania pojemnika.

▼B

Obowiązkowe informacje szczegółowe dotyczące numeru partii i informacje szczegółowe, o których mowa w art. 5 i w art. 56 ust. 4 niniejszego rozporządzenia, mogą jednak znajdować się poza polem widzenia, w którym znajdują się inne obowiązkowe informacje szczegółowe.

2. Obowiązkowe informacje szczegółowe, o których mowa w ust. 1, i informacje szczegółowe mające zastosowanie na mocy instrumentów prawnych wymienionych w art. 58 rozporządzenia (WE) nr 479/2008 przedstawia się przy użyciu nieusuwalnej czcionki z zapewnieniem możliwości ich wyraźnego odróżnienia na tle otaczającego je tekstu lub znaków graficznych.

▼M5

Artykuł 51

Stosowanie niektórych zasad horyzontalnych

1. Do celów oznaczania składników przewidzianego w art. 6 ust. 3a dyrektywy 2000/13/WE określenia, które należy stosować w przypadku siarczynów, mleka i produktów na bazie mleka oraz jaj i produktów na bazie jaj, wymieniono w załączniku X część A.

2. Określeniom, o których mowa w ust. 1, w zależności od przypadku może towarzyszyć jeden z piktogramów znajdujących się w załączniku X część B.

▼B

Artykuł 52

Wprowadzanie do obrotu i wywóz

1. Produkty, których etykieta lub prezentacja jest niezgodna z odpowiednimi warunkami określonymi w niniejszym rozporządzeniu, nie mogą być wprowadzane do obrotu we Wspólnocie ani wywożone.

2. W drodze odstępstwa od przepisów rozdziałów V i VI rozporządzenia (WE) nr 479/2008, jeżeli przedmiotowe produkty są przeznaczone do wywozu, państwa członkowskie mogą zezwolić na umieszczenie danych szczegółowych, które są sprzeczne z zasadami etykietowania przewidzianymi w prawodawstwie wspólnotowym, na etykietach win przeznaczonych do wywozu, jeżeli są one wymagane przepisami prawa danego kraju trzeciego. Te informacje szczegółowe mogą być wyrażone w innych językach niż języki urzędowe Unii Europejskiej.

Artykuł 53

Zakaz stosowania kapturków lub folii wykonanych na bazie ołowiu

Zamknięcia butelek dla produktów wymienionych w art. 49 nie są osłaniane kapturkiem lub folią wykonaną na bazie ołowiu.

Artykuł 54

Rzeczywista zawartość alkoholu

1. Rzeczywistą objętościową zawartość alkoholu, o której mowa w art. 59 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 479/2008, podaje się w pełnych jednostkach procentowych lub w jednostkach połówkowych.

Po liczbie jednostek procentowych następuje symbol „% obj.”; może być ona poprzedzona słowami „rzeczywista zawartość alkoholu”, „rzeczywisty alkohol” lub skrótem „alk.”.

▼B

Nie naruszając tolerancji ustalonych dla stosowanej referencyjnej metody analizy, podana zawartość alkoholu nie może różnić się o więcej niż 0,5 % obj. od zawartości określonej drogą analizy. Zawartość alkoholu w produktach o chronionych nazwach pochodzenia lub oznaczeniach geograficznych przechowywanych w butelkach przez ponad trzy lata, winach musujących, gatunkowych winach musujących, winach musujących gazowanych, winach półmusujących, winach półmusujących gazowanych i winach likierowych i winach z przejrzałych winogron, nie naruszając tolerancji ustalonych dla stosowanej referencyjnej metody analizy, nie może jednak różnić się o więcej niż 0,8 % obj. od zawartości określonej drogą analizy.

2. Rzeczywistą zawartość alkoholu umieszcza się na etykietach przy zastosowaniu czcionki o wysokości przynajmniej 5 mm przy pojemności nominalnej butelki ponad 100 cl, przynajmniej 3 mm przy pojemności równej 100 cl lub mniejszej, lecz większej niż 20 cl, oraz 2 mm przy pojemności 20 cl lub mniejszej.

▼M2

3. W przypadku częściowo sfermentowanego moszczu winogronowego lub nowego wina w trakcie fermentacji, rzeczywistą lub całkowitą objętościową zawartość alkoholu umieszcza się na etykietach. W przypadku gdy całkowita objętościowa zawartość alkoholu została umieszczona na etykiecie, po liczbie jednostek procentowych następuje symbol „% obj.”, który może być poprzedzony słowami „całkowita objętościowa zawartość alkoholu” lub „całkowita zawartość alkoholu”.

▼B

Artykuł 55

Wskazanie miejsca wytworzenia

1. Wskazania miejsca wytworzenia, o którym mowa w art. 59 ust. 1 lit. d) rozporządzenia (WE) nr 479/2008, dokonuje się następujący sposób:

a) w odniesieniu do win, o których mowa w ust. 1, 2, 3, 7–9, 15 i 16 załącznika IV do rozporządzenia (WE) nr 479/2008, bez chronionych nazw pochodzenia lub oznaczeń geograficznych, stosuje się jedno z poniższych określeń:

(i) „wino z (…)”, „wyprodukowane w (…)” lub „produkt (…)”, lub równoznaczne wyrażenie uzupełnione nazwą państwa członkowskiego lub kraju trzeciego, w którym winogrona są zbierane i przetwarzane na wino na tym terytorium.

W przypadku wina transgranicznego wyprodukowanego z niektórych odmian winorośli, o którym mowa w art. 60 ust. 2 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 479/2008, można wymienić wyłącznie nazwę jednego lub większej liczby państw członkowskich lub jednego lub większej liczby krajów trzecich;

(ii) „wino ze Wspólnoty Europejskiej” lub równoznaczne wyrażenie, lub „kupaż win z różnych krajów Wspólnoty Europejskiej” w przypadku wina powstałego w wyniku kupażu win pochodzących z wielu państw członkowskich, lub

▼B

„kupaż win z różnych krajów spoza Wspólnoty Europejskiej” lub „kupaż win z (…)” z podaniem nazwy danych krajów trzecich w przypadku wina powstałego w wyniku kupażu win pochodzących z wielu krajów trzecich;

(iii) „wino ze Wspólnoty Europejskiej” lub równoznaczne wyrażenie, lub „wino wyprodukowane w (…) z winogron zebranych w (…)” uzupełnione nazwami danych państw członkowskich w przypadku wina wyprodukowanego w państwie członkowskim z winogron zebranych w innym państwie członkowskim, lub

„wino wyprodukowane w (…) z winogron zebranych w (…)” z podaniem nazw danych krajów trzecich w przypadku win wyprodukowanych w kraju trzecim z winogron zebranych w innym kraju trzecim;

b) w odniesieniu do win, o których mowa w ust. 4, 5 i 6 załącznika IV do rozporządzenia (WE) nr 479/2008, bez chronionych nazw pochodzenia lub oznaczeń geograficznych, stosuje się jedno z poniższych określeń:

(i) „wino z (…)”, „wyprodukowane w (…)”, „produkt (…)”, „sekt z (…)” lub równoznaczne wyrażenie uzupełnione nazwą państwa członkowskiego lub kraju trzeciego, w którym winogrona są zbierane i przetwarzane na wino na tym terytorium;

(ii) „wyprodukowane w (…)” lub równoznaczne wyrażenie uzupełnione nazwą państwa członkowskiego, w którym odbywa się wtórna fermentacja;

c) w odniesieniu do win o chronionej nazwie pochodzenia lub chronionym oznaczeniu geograficznym słowa „wino z (…)”, „wyprodukowane w (…)” lub „produkt (…)” lub równoznaczne wyrażenie uzupełnione nazwą państwa członkowskiego lub kraju trzeciego, w którym winogrona są zbierane i przetwarzane na wino na tym terytorium.

W przypadku transgranicznej chronionej nazwy pochodzenia lub transgranicznego chronionego oznaczenia geograficznego można wymienić wyłącznie nazwę jednego lub większej liczby państw członkowskich lub jednego lub większej liczby krajów trzecich.

Niniejszy ustęp nie narusza przepisów art. 56 i 67.

2. Wskazania miejsca wytworzenia, o którym mowa w art. 59 ust. 1 lit. d) rozporządzenia (WE) nr 479/2008, na etykietach moszczu gronowego, moszczu gronowego w trakcie fermentacji, skoncentrowanego moszczu gronowego lub młodego wina w trakcie fermentacji dokonuje się, stosując następujące określenia:

a) „moszcz z (…)”, „moszcz wyprodukowany w (…)” lub równoznaczne wyrażenie uzupełnione nazwą państwa członkowskiego lub pojedynczego kraju stanowiącego część państwa członkowskiego, w którym produkt jest wytwarzany;

▼B

b) „kupaż z produktów co najmniej dwóch krajów Wspólnoty Europejskiej” w przypadku kupażu produktów wytworzonych w co najmniej dwóch państwach członkowskich;

c) „moszcz uzyskany z (…) winogron zebranych w (…)” w przypadku moszczu gronowego, który nie został wytworzony w państwie członkowskim, w którym zebrano winogrona użyte do jego produkcji.

3. W przypadku Zjednoczonego Królestwa nazwę państwa członkowskiego zastępuje się nazwą pojedynczego kraju stanowiącego część Zjednoczonego Królestwa.

Artykuł 56

Wskazanie butelkującego, producenta, importera i dostawcy

1. Dla celów stosowania art. 59 ust. 1 lit. e) i f) rozporządzenia (WE) nr 479/2008 i niniejszego artykułu:

▼M1

a) „butelkujący” oznacza osobę fizyczną lub prawną lub grupę takich osób prowadzących działalność w Unii Europejskiej i dokonujących butelkowania lub w imieniu których dokonuje się butelkowania;

▼B

b) „butelkowanie” oznacza umieszczanie produktu w pojemnikach o pojemności *nie* przekraczającej 60 litrów w celu późniejszej sprzedaży;

c) „producent” oznacza osobę fizyczną lub prawną lub grupę takich osób, które przetwarzają lub w imieniu których przetwarza się winogrona, moszcz winogronowy i wino na wina musujące, wina musujące gazowane, gatunkowe wina musujące lub gatunkowe aromatyzowane wina musujące;

d) „importer” oznacza osobę fizyczną lub prawną lub grupę takich osób, które mają siedzibę we Wspólnocie i biorą odpowiedzialność za wprowadzanie do obrotu towarów niewspólnotowych w rozumieniu art. 4 ust. 8 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ([1]);

e) „dostawca” oznacza osobę fizyczną lub prawną lub grupę takich osób, nieobjętych definicją producenta, które nabywają i następnie wprowadzają do obrotu wina musujące, wina musujące gazowane, gatunkowe wina musujące lub gatunkowe aromatyzowane wina musujące;

▼M1

f) „adres” oznacza wskazanie lokalnej jednostki administracyjnej i państwa członkowskiego lub państwa trzeciego, w którym znajduje się główna siedziba butelkującego, producenta, dostawcy lub importera.

▼B

2. Nazwę i adres podmiotu dokonującego butelkowania uzupełnia się:

a) słowami „butelkujący” lub „butelkowane przez (…)”, lub

([1]) Dz.U. L 302 z 19.10.1992, s. 1.

▼B

b) określeniami, których warunki stosowania określają państwa członkowskie, w których odbywa się butelkowanie win o chronionej nazwie pochodzenia lub chronionym oznaczeniu geograficznym:

(i) w gospodarstwie producenta; lub

(ii) w obiektach grupy producentów; lub

(iii) w przedsiębiorstwie znajdującym się w wyznaczonym obszarze geograficznym lub w bezpośrednim sąsiedztwie danego wyznaczonego obszaru geograficznego.

W przypadku butelkowania na zlecenie, wskazanie podmiotu dokonującego butelkowania uzupełnia się słowami „butelkowane dla (…)" lub, gdy wskazuje się nazwę i adres osoby, która przeprowadziła butelkowanie w imieniu osoby trzeciej, słowami „butelkowane dla (…) przez (…)".

Jeżeli butelkowanie odbywa się w innym miejscu niż w miejscu, w którym ma siedzibę butelkujący, szczegółowe informacje, o których mowa w niniejszym ustępie, uzupełnia się dokładnym określeniem miejsca, w którym odbyło się butelkowanie i, jeżeli butelkowanie przeprowadza się w innym państwie członkowskim, nazwą tego państwa. ►M2 Wspomnianych wymogów nie stosuje się w przypadku, gdy butelkowanie odbywa się w bezpośrednim sąsiedztwie butelkującego. ◄

W przypadku pojemników innych niż butelki, słowa „butelkujący" i „butelkowane przez (…)" zastępuje się odpowiednio słowami „pakujący" i „pakowane przez (…)", o ile stosowany język sam nie wskazuje na taką różnicę.

▼M2

3. Nazwę i adres producenta lub dostawcy uzupełnia się słowami „producent" lub „wyprodukowane przez" i „dostawca" lub „sprzedawane przez" lub równoważnym wyrażeniem.

Państwa członkowskie mogą podjąć decyzję:

a) o wprowadzeniu obowiązku wskazywania producenta;

▼M6

b) o zezwoleniu na zamianę określeń „producent" lub „wyprodukowane przez" na określenia znajdujące się w załączniku Xa do niniejszego rozporządzenia.

▼B

4. Nazwę i adres importera poprzedza się słowami „importer" lub „importowane przez (…)".

5. Informacje, o których mowa w ust. 2, 3 i 4, można łączyć, jeżeli dotyczą tej samej osoby fizycznej lub prawnej.

Jedno z tych oznaczeń można zastąpić kodem określonym przez państwo członkowskie, w którym siedzibę ma butelkujący, producent, importer lub dostawca. Kod uzupełnia się wskazaniem danego państwa członkowskiego. Na etykiecie przedmiotowego produktu umieszcza się także nazwę i adres innej osoby fizycznej lub prawnej uczestniczącej w dystrybucji, niebędącej butelkującym, producentem, importerem lub dostawcą wskazanym kodem.

▼B

6. Jeżeli nazwa lub adres butelkującego, producenta, importera lub dostawcy składa się z chronionej nazwy pochodzenia lub chronionego oznaczenia geograficznego lub je zawiera, umieszcza się je na etykiecie:

a) czcionką, której wielkość nie przekracza połowy wielkości liter stosowanych dla chronionej nazwy pochodzenia lub chronionego oznaczenia geograficznego lub dla określenia kategorii danego produktu winiarskiego; lub

b) w postaci kodu przewidzianego w ust. 5 akapit drugi.

Państwa członkowskie mogą zdecydować, którą możliwość stosuje się do produktów wytwarzanych na ich terytorium.

Artykuł 57

Wskazanie gospodarstwa

1. Wymienione w załączniku XIII określenia odnoszące się do gospodarstwa, inne niż wskazanie nazwy butelkującego, producenta lub dostawcy, zastrzega się dla win o chronionej nazwie pochodzenia lub chronionym oznaczeniu geograficznym, pod warunkiem że:

a) wino wytwarza się wyłącznie z winogron zebranych w winnicach użytkowanych przez to gospodarstwo;

b) produkcję wina prowadzi się w całości w tym gospodarstwie;

c) państwa członkowskie regulują stosowanie odpowiednich dla nich określeń wymienionych w załączniku XIII. Kraje trzecie ustanawiają zasady stosowania odnoszące się do swoich odpowiednich określeń wymienionych w załączniku XIII, w tym zasady określone przez reprezentatywne organizacje zawodowe.

2. Inne podmioty uczestniczące we wprowadzaniu produktu do obrotu mogą stosować nazwę gospodarstwa tylko wtedy, gdy dane gospodarstwo wyraża zgodę na to stosowanie.

Artykuł 58

Wskazanie zawartości cukru

1. Określenia wymienione w części A załącznika XIV do niniejszego rozporządzenia wskazujące zawartość cukru umieszcza się na etykietach produktów wymienionych w art. 59 ust. 1 lit. g) rozporządzenia (WE) nr 479/2008.

2. Jeżeli zawartość cukru w produktach, wyrażona jako fruktoza i glukoza (w tym sacharoza), uzasadnia stosowanie dwóch spośród określeń wymienionych w części A załącznika XIV, wybiera się tylko jedno z tych dwóch określeń.

3. Nie naruszając warunków stosowania opisanych w części A załącznika XIV, zawartość cukru nie może się różnić o więcej niż 3 gramy na litr od zawartości, którą podaje się na etykiecie produktu.

▼B

Artykuł 59

Odstępstwa

Zgodnie z art. 59 ust. 3 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 479/2008, można pominąć określenie „chroniona nazwa pochodzenia” w przypadku win noszących następujące chronione nazwy pochodzenia, o ile ta możliwość jest uregulowana w prawodawstwie państwa członkowskiego lub w zasadach stosowanych do producentów wina w danym kraju trzecim, w tym zasadach określonych przez reprezentatywne organizacje zawodowe:

a)	Cypr:	Κουμανδαρία (Commandaria);
b)	Grecja:	Σάμος (Samos);
c)	Hiszpania:	Cava, Jerez, Xérès lub Sherry, Manzanilla;
d)	Francja:	Champagne;
e)	Włochy:	Asti, Marsala, Franciacorta;
f)	Portugalia:	Madeira lub Madère, Port lub Porto.

Artykuł 60

Szczegółowe zasady dotyczące gazowanego wina musującego, gazowanego wina półmusującego i gatunkowego wina musującego

1. Określenia „gazowane wino musujące” i „gazowane wino półmusujące”, o których mowa w załączniku IV do rozporządzenia (WE) nr 479/2008, uzupełnia się słowami „otrzymane przez dodanie dwutlenku węgla” czcionką tego samego rodzaju i rozmiaru, o ile stosowany język sam nie wskazuje, że dodano dwutlenek węgla.

Słowa „otrzymane przez dodanie dwutlenku węgla” umieszcza się nawet wtedy, gdy stosuje się art. 59 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 479/2008.

2. W przypadku gatunkowych win musujących można pominąć odniesienie do kategorii produktu winiarskiego dla win, których etykiety zawierają określenie „Sekt”.

SEKCJA 2

Nieobowiązkowe informacje szczegółowe

Artykuł 61

Rocznik

1. Rocznik, o którym mowa w art. 60 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 479/2008, można podać na etykietach produktów, o których mowa w art. 49, pod warunkiem że co najmniej 85 % winogron użytych do wytworzenia produktu zostało zebranych w danym roku. Nie zawiera on:

a) żadnej ilości produktów stosowanych do dosładzania, „expedition liqueur” lub „tirage liqueur”; ani

▼B

b) żadnej ilości produktów, o których mowa w załączniku IV ust. 3 lit. e) i f) do rozporządzenia (WE) nr 479/2008.

2. W przypadku produktów tradycyjnie otrzymywanych z winogron zbieranych w styczniu lub w lutym, rocznik podawany na etykiecie win jest rocznikiem poprzedniego roku kalendarzowego.

3. Produkty bez chronionej nazwy pochodzenia lub chronionego oznaczenia geograficznego także spełniają wymogi określone w ust. 1 i 2 niniejszego artykułu i w art. 63.

Artykuł 62

Nazwa odmiany winorośli

1. Nazwy lub synonimy nazw odmian winorośli, o których mowa w art. 60 ust.1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 479/2008, wykorzystywanych do wytwarzania produktów, o których mowa w art. 49 niniejszego rozporządzenia, mogą być umieszczane na etykietach tych produktów na warunkach określonych w lit. a) i b) niniejszego artykułu.

a) W przypadku win wyprodukowanych we Wspólnocie Europejskiej nazwami odmian winorośli lub ich synonimami są nazwy i synonimy wymienione w klasyfikacji odmian winorośli, o której mowa w art. 24 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 479/2008.

   W przypadku państw członkowskich zwolnionych z obowiązku klasyfikacji, o którym mowa w art. 24 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 479/2008, nazwy odmian winorośli lub ich synonimy umieszcza się w „Międzynarodowym wykazie odmian winorośli i ich synonimów” prowadzonym przez Międzynarodową Organizację ds. Winorośli i Wina (OIV).

b) W przypadku win pochodzących z krajów trzecich warunki stosowania nazw odmian winorośli lub ich synonimów są zgodne z zasadami mającymi zastosowanie do producentów wina w danym kraju trzecim, w tym z zasadami ustanowionymi przez reprezentatywne organizacje zawodowe, a nazwy odmian winorośli lub ich synonimy są wymienione w co najmniej jednym z następujących wykazów:

   (i) Międzynarodowej Organizacji ds. Winorośli i Wina (OIV);

   (ii) Związku dla Ochrony Nowych Odmian Roślin (UPOV);

   (iii) Międzynarodowej Rady ds. Roślinnych Zasobów Genetycznych (IBPGR).

c) W przypadku produktów o chronionej nazwie pochodzenia, chronionym oznaczeniu geograficznym lub oznaczeniu geograficznym kraju trzeciego nazwy odmian winorośli lub ich synonimy mogą być wymienione:

   (i) jeżeli wymieniono z nazwy tylko jedną odmianę lub jej synonim, co oznacza, że co najmniej 85 % danego produktu wyprodukowano z tej odmiany, nie uwzględniając:

   — żadnej ilości produktów użytych do słodzenia, „expedition liquer” lub „tirage liquer”, lub

   — żadnej ilości produktów, o których mowa w załączniku IV pkt 3 lit. e) i f) do rozporządzenia (WE) nr 479/2008;

▼B

(ii) jeżeli wymieniono z nazwy dwie odmiany winorośli lub więcej bądź ich synonimy, co oznacza, że 100 % danego produktu wyprodukowano z tych odmian, nie uwzględniając:

— żadnej ilości produktów użytych do słodzenia, „expedition liquer" lub „tirage liquer", lub

— żadnej ilości produktów, o których mowa w załączniku IV pkt 3 lit. e) i f) do rozporządzenia (WE) nr 479/2008.

W przypadku, o którym mowa w ppkt (ii), odmiany winorośli należy wymienić w porządku malejącym ich proporcjonalnego udziału i wskazać przy użyciu czcionki o tym samym rozmiarze.

d) W przypadku produktów bez chronionej nazwy pochodzenia lub chronionego oznaczenia geograficznego, nazwy odmian winorośli lub ich synonimy mogą być wymienione, pod warunkiem że spełnione są wymogi określone w lit. a) lub b) i lit. c) ustępu 1 oraz w art. 63.

2. W przypadku win musujących i gatunkowych win musujących nazwy odmian winorośli używane dodatkowo do opisu produktu, a mianowicie „pinot blanc", „pinot noir" lub „pinot gris" i odpowiedniki tych nazw w innych językach Wspólnoty można zastąpić synonimem „pinot".

3. W drodze odstępstwa od art. 42 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 479/2008, wymienione w części A załącznika XV do niniejszego rozporządzenia nazwy odmian winorośli i ich synonimy, które składają się z chronionej nazwy pochodzenia lub chronionego oznaczenia geograficznego lub je zawierają, mogą być umieszczone na etykiecie produktów o chronionej nazwie pochodzenia, chronionym oznaczeniu geograficznym lub oznaczeniu geograficznym kraju trzeciego wyłącznie, jeżeli te nazwy odmian winorośli i ich synonimy były dozwolone na mocy prawa wspólnotowego obowiązującego w dniu 11 maja 2002 r. lub w dniu przystąpienia państwa członkowskiego, w zależności od tego, która z tych dat jest późniejsza.

4. Wymienione w części B załącznika XV do niniejszego rozporządzenia nazwy odmian winorośli i ich synonimy, które częściowo zawierają chronioną nazwę pochodzenia lub chronione oznaczenie geograficzne i bezpośrednio odnoszą się do geograficznego aspektu danej chronionej nazwy pochodzenia lub oznaczenia geograficznego, mogą być umieszczone wyłącznie na etykietach produktów o chronionej nazwie pochodzenia, chronionym oznaczeniu geograficznym lub oznaczeniu geograficznym kraju trzeciego.

Artykuł 63

Szczegółowe zasady dotyczące odmian winorośli i roczników win bez chronionej nazwy pochodzenia lub chronionego oznaczenia geograficznego

▼M3

1. Państwa członkowskie wyznaczają właściwy organ lub organy odpowiedzialne za zapewnienie procedury certyfikacji określonej w art. 118z ust. 2 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 zgodnie z kryteriami określonymi w art. 4 rozporządzenia (WE) nr 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady ([1]).

([1]) Dz.U. L 165 z 30.4.2004, s. 1.

▼M3

Każde państwo członkowskie przekazuje Komisji przed dniem 1 października 2011 r. następujące informacje, jak również ich ewentualne zmiany, zgodnie z art. 70a ust. 1 niniejszego rozporządzenia:

a) nazwę, adres, punkty kontaktowe, w tym adresy elektroniczne organu lub organów odpowiedzialnych za stosowanie niniejszego artykułu;

b) jeśli to konieczne – nazwę, adres, punkty kontaktowe, w tym adresy elektroniczne instytucji upoważnionych przez organy odpowiedzialne za stosowanie niniejszego artykułu;

c) środki podjęte w celu wdrożenia niniejszego artykułu, o ile przepisy te mają szczególne znaczenie dla współpracy między państwami członkowskimi, o której mowa w rozporządzeniu (WE) nr 555/2008;

d) odmiany winorośli, których dotyczy stosowanie art. 118z ust. 2 i 120a rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.

Komisja sporządza i aktualizuje wykaz nazw i adresów właściwych organów i upoważnionych instytucji, jak również zatwierdzone odmiany winorośli, w oparciu o informacje przekazane przez państwa członkowskie. Komisja podaje ten wykaz do wiadomości publicznej.

▼B

2. Niezależnie od etapu produkcji, w tym także w trakcie rozlewu wina, certyfikacja wina zapewniana jest przez:

a) właściwy organ lub organy, o których mowa w ust. 1; lub

b) co najmniej jeden organ kontrolny w rozumieniu art. 2 akapit drugi pkt 5 rozporządzenia (WE) nr 882/2004, działający jako jednostka certyfikująca produkty zgodnie z kryteriami określonymi w art. 5 wymienionego rozporządzenia.

Organ lub organy, o których mowa w ust. 1, gwarantują odpowiedni obiektywizm i bezstronność oraz mają do dyspozycji wykwalifikowany personel i zasoby potrzebne do realizacji swoich zadań.

Jednostki certyfikujące, o których mowa w akapicie pierwszym lit. b), spełniają wymogi europejskiej normy EN 45011 lub przewodnika 65 ISO/IEC (Wymogi ogólne dla jednostek prowadzących systemy certyfikacji produktów), a od dnia 1 maja 2010 r. są akredytowane zgodnie z tymi normami.

▼M1

Koszty certyfikacji ponoszą podmioty będące jej przedmiotem, chyba że państwa członkowskie zdecydują inaczej.

▼B

3. Procedura certyfikacji określona w art. 60 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 479/2008 zapewnia dowody administracyjne na poparcie prawdziwości odmiany (odmian) winorośli lub rocznika umieszczonego na etykiecie przedmiotowego wina (win).

▼B

Ponadto państwa członkowskie produkujące wino mogą zadecydować o:

a) możliwości przeprowadzenia na anonimowej próbce organoleptycznego testu wina odnoszącego się do zapachu i smaku w celu sprawdzenia, czy podstawowa właściwość wina zależy od wykorzystanej odmiany (odmian) winorośli;

b) przeprowadzeniu testu analitycznego w przypadku wina wytworzonego z jednej odmiany winorośli.

Właściwy organ (właściwe organy) lub organ kontrolny (organy kontrolne), o których mowa w ust. 1 i 2, przeprowadzają procedurę certyfikacji w państwie członkowskim, w którym miała miejsce produkcja.

Procedurę certyfikacji przeprowadza się:

a) przez wyrywkowe kontrole oparte na analizie ryzyka;

b) przez pobieranie próbek; lub

c) systematycznie.

Jeżeli chodzi o kontrole wyrywkowe, przeprowadza się je na podstawie uprzednio ustalonego przez organ (organy) planu kontroli obejmującego różne etapy wytwarzania produktu. Plan kontroli musi być znany podmiotom. Państwa członkowskie wybierają losowo minimalną liczbę podmiotów podlegających tej kontroli.

W przypadku pobierania próbek państwa członkowskie gwarantują, że kontrole — poprzez ich liczbę, charakter i częstotliwość — są reprezentatywne dla całego ich terytorium i odpowiadają ilości produktów sektora wina wprowadzanych do obrotu lub przechowywanych w celu wprowadzenia do obrotu.

Kontrole wyrywkowe można łączyć z pobieraniem próbek.

4. W odniesieniu do art. 60 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 479/2008 państwa członkowskie produkujące wino gwarantują, że producenci przedmiotowych win są zatwierdzeni przez państwo członkowskie, w którym ma miejsce produkcja.

5. W odniesieniu do kontroli, w tym kontroli identyfikowalności, państwa członkowskie produkujące wino zapewniają stosowanie tytułu V rozporządzenia (WE) nr 555/2008 i rozporządzenia (WE) nr 606/2009.

6. W przypadku wina transgranicznego, o którym mowa w art. 60 ust. 2 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 479/2008, certyfikacja może być przeprowadzona przez jeden z organów danego państwa członkowskiego.

7. W przypadku win wyprodukowanych zgodnie z art. 60 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 479/2008, państwa członkowskie lub kraje trzecie mogą zadecydować o stosowaniu określenia „wino ze szczepu” uzupełnionego nazwą (nazwami):

a) danego państwa członkowskiego (państw członkowskich) lub kraju trzeciego (krajów trzecich); lub

b) odmiany (odmian) winorośli.

▼B

W odniesieniu do win bez chronionej nazwy pochodzenia lub chronionego oznaczenia geograficznego, produkowanych w krajach trzecich, posiadających etykiety zawierające nazwę jednej lub kilku odmian winorośli lub rocznik, kraje trzecie mogą zdecydować o stosowaniu określenia „wino ze szczepu” uzupełnionego nazwą (nazwami) danych krajów trzecich.

W przypadku wskazania nazwy (nazw) państwa członkowskiego (państw członkowskich) lub kraju trzeciego (krajów trzecich) art. 55 niniejszego rozporządzenia nie stosuje się.

▼M1

W przypadku Zjednoczonego Królestwa nazwę państwa członkowskiego zastępuje się nazwą pojedynczego kraju stanowiącego część Zjednoczonego Królestwa.

▼B

8. Ustępy 1–6 stosuje się do produktów wytwarzanych z winogron zebranych od 2009 r. włącznie.

Artykuł 64

Wskazanie zawartości cukru

1. O ile art. 58 niniejszego rozporządzenia nie stanowi inaczej, zawartość cukru wyrażona jako fruktoza i glukoza zgodnie z częścią B załącznika XIV do niniejszego rozporządzenia może być podawana na etykiecie produktów, o których mowa w art. 60 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 479/2008.

2. Jeżeli zawartość cukru w produkcie uzasadnia stosowanie dwóch spośród określeń wymienionych w części B załącznika XIV do niniejszego rozporządzenia, wybiera się tylko jedno z tych dwóch określeń.

3. Nie naruszając warunków stosowania opisanych w części B załącznika XIV do niniejszego rozporządzenia, zawartość cukru nie może różnić się o więcej niż 1 gram na litr od zawartości, którą podaje się na etykiecie produktu.

▼M1

4. Ustęp 1 nie ma zastosowania do produktów, o których mowa w ust. 3, 8 i 9 załącznika XIb do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, pod warunkiem że warunki stosowania wskazania zawartości cukru są uregulowane przez państwa członkowskie lub ustanowione na zasadach stosowanych w zainteresowanych państwach trzecich, w tym, w przypadku państw trzecich, zasadach określonych przez reprezentatywne organizacje zawodowe.

▼B

Artykuł 65

Wskazanie symboli wspólnotowych

1. Symbole wspólnotowe, o których mowa w art. 60 ust. 1 lit. e) rozporządzenia (WE) nr 479/2008, mogą być umieszczane na etykietach win określonych w załączniku V do rozporządzenia Komisji (WE) nr 1898/2006 ([1]). Niezależnie od przepisów art. 59 określenia „CHRONIONA NAZWA POCHODZENIA” i „CHRONIONE OZNACZENIE GEOGRAFICZNE” umieszczone w symbolach można zastąpić ich odpowiednikami w innych językach urzędowych Wspólnoty, określonymi w wyżej wymienionym załączniku.

([1]) Dz.U. L 369 z 23.12.2006, s. 1.

▼B

2. Jeżeli symbole wspólnotowe lub oznaczenia, o których mowa w art. 60 ust. 1 lit. e) rozporządzenia (WE) nr 479/2008, są umieszczone na etykiecie produktu, uzupełnia je odpowiednia chroniona nazwa pochodzenia lub odpowiednie chronione oznaczenie geograficzne.

Artykuł 66

Określenia odnoszące się do niektórych metod produkcji

1. Zgodnie z art. 60 ust. 1 lit. f) rozporządzenia (WE) nr 479/2008 wina wprowadzane do obrotu we Wspólnocie mogą być opatrzone informacjami odnoszącymi się do niektórych metod produkcji, miedzy innymi do metod określonych w ust. 2, 3, 4, 5 i 6 niniejszego artykułu.

2. Informacje wymienione w załączniku XVI stanowią jedyne określenia, które można stosować do opisu wina o chronionych nazwach pochodzenia lub oznaczeniach geograficznych lub o oznaczeniu geograficznym kraju trzeciego, które fermentowało, dojrzewało lub leżakowało w pojemniku z drewna. Państwa członkowskie i kraje trzecie mogą jednak ustanowić inne informacje równoważne z informacjami określonymi w załączniku XVI dla takich win.

Stosowanie jednej z informacji określonych w akapicie pierwszym jest dozwolone, jeżeli wino leżakowało w pojemniku z drewna zgodnie z obowiązującymi przepisami krajowymi, nawet jeżeli proces leżakowania kontynuowany jest w pojemniku innego rodzaju.

Informacje, o których mowa w akapicie pierwszym, nie mogą być stosowane w odniesieniu do wina, które wyprodukowano przy użyciu kawałków drewna dębowego, nawet jeżeli znajdowało się ono w pojemniku lub pojemnikach z drewna.

3. Wyrażenie „poddane fermentacji w butelce” można zastosować tylko do opisu win musujących o chronionych nazwach pochodzenia lub oznaczeniach geograficznych kraju trzeciego lub gatunkowych win musujących, pod warunkiem że:

a) produktowi nadano charakter musujący poprzez wtórną fermentację alkoholową w butelce;

b) długość procesu produkcyjnego, włącznie z leżakowaniem w tym samym przedsiębiorstwie, w którym produkt został wytworzony, liczona od rozpoczęcia procesu fermentacji mającego na celu nadanie *cuvée* charakteru musującego nie jest krótsza niż dziewięć miesięcy;

c) proces fermentacji mający na celu nadanie *cuvée* charakteru musującego i okres pozostawania *cuvée* na osadzie nie był krótszy niż 90 dni; oraz

d) produkt został oddzielony od osadu przez filtrowanie metodą obciągania lub przez degorżowanie.

4. Wyrażenia „poddane fermentacji w butelce przy użyciu metody tradycyjnej” lub „metoda tradycyjna” lub „metoda klasyczna” lub „klasyczna metoda tradycyjna” można stosować tylko do opisu win musujących o chronionych nazwach pochodzenia lub oznaczeniach geograficznych kraju trzeciego lub gatunkowych win musujących, pod warunkiem że:

a) produktowi nadano charakter musujący poprzez wtórną fermentację alkoholową w butelce;

▼B

b) produkt przebywał bez przerwy razem z osadem w tym samym przedsiębiorstwie, w którym *cuvée* zostało wytworzone, przez co najmniej dziewięć miesięcy;

c) produkt został oddzielony od osadu przez degorżowanie.

5. Wyrażenie „crémant” można stosować tylko do białych lub różowych win musujących o chronionych nazwach pochodzenia lub oznaczeniach geograficznych kraju trzeciego, pod warunkiem że:

a) winogrona zostały zebrane ręcznie;

b) wino zostało wyprodukowane z moszczu uzyskanego przez wyciskanie całych lub pozbawionych łodyg winogron; ilość uzyskanego moszczu nie przekracza 100 litrów na każde 150 kg winogron;

c) maksymalna zawartość dwutlenku siarki nie przekracza 150 mg/l;

d) zawartość cukru nie przekracza 50 g/l;

e) wino spełnia wymogi określone w ust. 4; oraz

f) nie naruszając przepisów art. 67, określenie „crémant” umieszcza się na etykietach gatunkowych win musujących w połączeniu z nazwą jednostki geograficznej objętej wyznaczonym obszarem chronionej nazwy pochodzenia lub chronionego oznaczenia geograficznego danego kraju trzeciego.

Litery a) i f) nie dotyczą producentów, którzy są właścicielami znaków towarowych zawierających określenie „*crémant*” zarejestrowanych przed dniem 1 marca 1986 r.

6. Odniesienia do ekologicznej produkcji winogron są regulowane rozporządzeniem Rady (WE) nr 834/2007 ([1]).

Artykuł 67

Nazwa mniejszej lub większej jednostki geograficznej niż obszar objęty nazwą pochodzenia lub oznaczeniem geograficznym oraz odniesienia do obszaru geograficznego

1. W odniesieniu do art. 60 ust. 1 lit. g) rozporządzenia (WE) nr 479/2008 i nie naruszając art. 55 i 56 niniejszego rozporządzenia, nazwa jednostki geograficznej i odniesienia do obszaru geograficznego mogą być umieszczane tylko na etykietach win o chronionej nazwie pochodzenia lub chronionym oznaczeniu geograficznym kraju trzeciego.

2. ►**M1** W celu stosowania nazwy mniejszej jednostki geograficznej niż obszar objęty nazwą pochodzenia lub oznaczeniem geograficznym, obszar danej jednostki geograficznej jest ściśle określony. Państwa członkowskie ustanawiają przepisy dotyczące stosowania tych jednostek geograficznych. Co najmniej 85 % winogron, z których wyprodukowano wino, pochodzi z tej mniejszej jednostki geograficznej. Nie uwzględnia się przy tym:

a) żadnej ilości produktów stosowanych do dosładzania, „expedition liqueur” lub „tirage liqueur”, ani

([1]) Dz.U. L 189 z 20.7.2007, s. 1.

▼B

b) żadnej ilości produktów, o których mowa w pkt 3 lit. e) i f) załącznika XIb do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.

Pozostałe 15 % winogron pochodzi z wyznaczonego obszaru geograficznego objętego daną nazwą pochodzenia lub danym oznaczeniem geograficznym. ◄

W przypadku zarejestrowanych znaków handlowych lub znaków handlowych ustanowionych przez stosowanie przed dniem 11 maja 2002 r. i zawierających nazwę mniejszej jednostki geograficznej niż obszar objęty nazwą pochodzenia lub oznaczeniem geograficznym i odniesienia do obszaru geograficznego danych państw członkowskich, państwa członkowskie mogą zdecydować o niestosowaniu wymogów określonych w trzecim i czwartym zdaniu akapitu pierwszego.

3. Nazwa mniejszej lub większej jednostki geograficznej niż obszar objęty nazwą pochodzenia lub oznaczeniem geograficznym lub odniesienia do obszaru geograficznego składają się z:

a) nazwy miejscowości lub grupy miejscowości;

b) nazwy lokalnej jednostki administracyjnej lub jej części;

c) nazwy podregionu uprawy winorośli lub jego części;

d) nazwy jednostki administracyjnej.

SEKCJA 3

Przepisy dotyczące niektórych szczególnych kształtów butelek i zamknięć oraz dodatkowe przepisy określone przez państwa członkowskie produkujące wino

Artykuł 68

Warunki stosowania niektórych szczególnych kształtów butelek

Typ butelki kwalifikuje się do umieszczenia w wykazie szczególnych kształtów butelek określonym w załączniku XVII, jeżeli spełnia następujące wymogi:

a) przez ostatnie 25 lat dany typ butelki był używany wyłącznie, autentycznie i tradycyjnie w odniesieniu do wina o konkretnej chronionej nazwie pochodzenia lub konkretnym chronionym oznaczeniu geograficznym; oraz

b) jego użycie kojarzy się konsumentom z winem o konkretnej chronionej nazwie pochodzenia lub konkretnym chronionym oznaczeniu geograficznym.

W załączniku XVII określono warunki stosowania uznanych szczególnych typów butelek.

▼M2

Artykuł 69

Przepisy dotyczące prezentacji niektórych produktów

1. Wino musujące, gatunkowe wino musujące i gatunkowe aromatyzowane wino musujące wyprodukowane w Unii Europejskiej wprowadza się do obrotu oraz wywozi w szklanych butelkach typowych dla wina musującego zamkniętych za pomocą:

a) w przypadku butelek o nominalnej pojemności większej niż 0,20 litra: zamknięcia w kształcie grzybka, zrobionego z korka lub innego materiału, który może być używany w połączeniu z produktami żywnościowymi, utrzymywanego w miejscu poprzez klamrę, przykrytego, jeżeli to konieczne, przez kapsel oraz otoczonego folią, która w całości przykrywa zamknięcie oraz całą szyjkę lub jej część;

▼M2

b) w przypadku butelek o nominalnej pojemności większej niż 0,20 litra: jakiegokolwiek innego odpowiedniego zamknięcia.

Pozostałe produkty wyprodukowane w Unii nie mogą być wprowadzane do obrotu lub wywożone w szklanych butelkach typowych dla wina musującego lub butelkach z zamknięciem opisanym w akapicie pierwszym lit. a).

2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 akapit drugi, państwa członkowskie mogą podjąć decyzję, że następujące produkty mogą być wprowadzane do obrotu lub wywożone w szklanych butelkach typowych dla wina musującego lub butelkach z zamknięciem opisanym w ust. 1 akapit pierwszy lit. a):

a) produkty tradycyjnie butelkowane w takich butelkach, które:

(i) są wymienione w art. 113d ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1234/2007;

(ii) są wymienione w pkt 7, 8 i 9 załącznika XIb do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007;

(iii) są wymienione w rozporządzeniu Rady (EWG) nr 1601/91 ([1]); lub

(iv) posiadają rzeczywistą objętościową zawartość alkoholu nie większą niż 1,2 % obj.;

b) produkty inne niż produkty, o których mowa w lit. a), pod warunkiem że nie wprowadzają konsumentów w błąd co do prawdziwego charakteru produktu.

▼B

Artykuł 70

Dodatkowe przepisy określone przez państwa członkowskie produkujące wino, dotyczące etykietowania i prezentacji

1. W przypadku win o chronionej nazwie pochodzenia lub chronionym oznaczeniu geograficznym produkowanych na danym terytorium informacje szczegółowe określone w art. 61, 62 i 64–67 mogą stać się obowiązkowe, zabronione lub ograniczone w odniesieniu do ich stosowania poprzez wprowadzenie warunków surowszych niż warunki określone w niniejszym rozdziale za pomocą odpowiednich specyfikacji produktu dla tych win.

2. Państwa członkowskie, w odniesieniu do win bez chronionej nazwy pochodzenia lub chronionego oznaczenia geograficznego wyprodukowanych na ich terytorium, mogą uznać informacje szczegółowe, o których mowa w art. 64 i 66, za obowiązkowe.

3. W celach kontrolnych państwa członkowskie mogą zdecydować o określeniu i uregulowaniu szczegółowych danych dotyczących win produkowanych na ich terytorium, innych niż informacje szczegółowe wymienione w art. 59 ust. 1 i art. 60 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 479/2008.

4. Do celów kontroli państwa członkowskie mogą zdecydować o zastosowaniu art. 58, 59 i 60 rozporządzenia (WE) nr 479/2008 do win butelkowanych na ich terytoriach, ale jeszcze niewprowadzonych do obrotu ani niewywiezionych.

([1]) Dz.U. L 149 z 14.6.1991, s. 1.

▼B

ROZDZIAŁ V

PRZEPISY OGÓLNE, PRZEJŚCIOWE I KOŃCOWE

▼M3

Artykuł 70a

Metoda przekazywania informacji pomiędzy Komisją a państwami członkowskimi, państwami trzecimi i innymi podmiotami

1. W przypadku odniesienia do niniejszego ustępu dokumenty i informacje niezbędne do celów stosowania niniejszego rozporządzenia są przekazywane Komisji w następujący sposób:

a) w odniesieniu do właściwych organów państw członkowskich – za pomocą systemu informatycznego udostępnionego im przez Komisję zgodnie z przepisami rozporządzenia (WE) nr 729/2009;

b) w odniesieniu do właściwych organów i reprezentatywnych organizacji zawodowych z państw trzecich, jak również osób fizycznych lub prawnych posiadających prawnie uzasadniony interes z tytułu niniejszego rozporządzenia – drogą elektroniczną z zastosowaniem metod i formularzy udostępnionych przez Komisję i dostępnych na warunkach określonych w załączniku XVIII do niniejszego rozporządzenia.

Niemniej przekazanie informacji może odbywać się w formie papierowej przy użyciu wspomnianych formularzy.

Złożenie wniosku i treść przekazywanych informacji wchodzą w zakres, w zależności od przypadku, kompetencji właściwych organów wyznaczonych przez państwo trzecie, reprezentatywne organizacje zawodowe mające siedzibę w państwach trzecich lub zainteresowane osoby fizyczne bądź prawne.

2. Przekazywanie i udostępnianie przez Komisję informacji organom i osobom, których dotyczy niniejsze rozporządzenie, oraz, w razie potrzeby, podawanie ich do wiadomości publicznej, odbywa się za pomocą systemów informatycznych wdrożonych przez Komisję.

Organy i osoby, których dotyczy niniejsze rozporządzenie, mogą zwrócić się do Komisji zgodnie z załącznikiem XIX, aby otrzymać informacje dotyczące szczegółowych zasad dostępu do systemów informatycznych, przekazywanych informacji i ich udostępniania.

3. Artykuł 5 ust. 2 oraz art. 6, 7 i 8 rozporządzenia (WE) nr 792/2009 stosują się, z odpowiednimi zmianami, do przekazywania i udostępniania informacji, o których mowa w ust. 1 lit. b) oraz ust. 2 niniejszego artykułu.

4. Do celów stosowania ust. 1 lit. b) przyznania praw dostępu do systemów informatycznych właściwym organom i reprezentatywnym organizacjom zawodowym państw trzecich, jak również osobom fizycznym i prawnym posiadającym prawnie uzasadniony interes do działania z tytułu niniejszego rozporządzenia, dokonują osoby odpowiedzialne za systemy informatyczne w Komisji.

W stosownych przypadkach osoby odpowiedzialne za systemy informatyczne w Komisji zatwierdzają prawo dostępu na podstawie:

a) informacji dotyczących właściwych organów wyznaczonych przez państwa trzecie, wraz z ich punktami kontaktowymi i adresami elektronicznymi posiadanymi przez Komisję z tytułu umów międzynarodowych lub przekazanych Komisji zgodnie z tymi umowami;

▼M3

b) oficjalnego wniosku państwa trzeciego określającego szczegółowo informacje dotyczące organów odpowiedzialnych za przekazywanie dokumentów i informacji niezbędnych do celów stosowania ust. 1 lit. b), jak również dane punktów kontaktowych i adresy elektroniczne danych organów;

c) wniosku reprezentatywnej organizacji zawodowej państwa trzeciego lub osoby fizycznej lub prawnej, udowadniającego ich tożsamość, interes prawny i wskazującego adres elektroniczny.

Po zatwierdzeniu praw dostępu, prawa te zostają aktywowane przez osoby odpowiedzialne za systemy informatyczne w Komisji.

Artykuł 70b

Przekazywanie i udostępnianie informacji dotyczących organów właściwych do rozpatrywania wniosków na szczeblu krajowym

1. Zgodnie z art. 70a ust. 1 państwa członkowskie przekazują Komisji przed dniem 1 października 2011 r. nazwę, adres i dane punktu kontaktowego, w tym adresy elektroniczne, służb odpowiedzialnych za stosowanie art. 118f ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, jak również ewentualne ich zmiany.

2. Komisja sporządza i aktualizuje wykaz nazw i adresów właściwych organów państw członkowskich lub państw trzecich w oparciu o informacje przekazane przez państwa członkowskie zgodnie z ust. 1 lub przez państwa trzecie zgodnie z umowami międzynarodowymi zawartymi z Unią. Komisja podaje ten wykaz do wiadomości publicznej.

Artykuł 71

Nazwy win chronione na mocy rozporządzenia (WE) nr 1493/1999

1. Przesłania dokumentów, o których mowa w art. 118s ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, zwanych dalej „dokumentacją”, oraz zmian specyfikacji, o których mowa w art. 73 ust. 1 lit. c) i d) oraz art. 73 ust. 2 niniejszego rozporządzenia, dokonują państwa członkowskie zgodnie z art. 70a ust. 1 niniejszego rozporządzenia z poszanowaniem następujących zasad i procedur:

a) Komisja potwierdza odbiór dokumentacji lub zmiany w sposób określony w art. 9 niniejszego rozporządzenia;

b) dokumentację lub zmianę uznaje się za dopuszczalne z dniem ich odbioru przez Komisję, na warunkach ustalonych w art. 11 niniejszego rozporządzenia oraz pod warunkiem otrzymania ich przez Komisję najpóźniej dnia 31 grudnia 2011 r.;

c) Komisja potwierdza umieszczenie w rejestrze danej chronionej nazwy pochodzenia lub danego chronionego oznaczenia geograficznego zgodnie z art. 18 niniejszego rozporządzenia wraz z ewentualnymi zmianami oraz nadaje im numer akt;

▼M3

d) Komisja bada ważność dokumentacji, w odpowiednim przypadku uwzględniając otrzymane zmiany, w terminie ustalonym w art. 12 ust. 1 niniejszego rozporządzenia.

2. Komisja może zdecydować o anulowaniu danej nazwy pochodzenia lub danego oznaczenia geograficznego zgodnie z art. 118s ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 na podstawie dostępnych dokumentów zgodnie art. 118s ust. 2 tego rozporządzenia.

▼M2

3. Na zasadzie odstępstwa od przepisów art. 2 ust. 2 niniejszego rozporządzenia, w odniesieniu do przesyłania dokumentacji technicznej, o której mowa w art. 118s ust. 2 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, organy państw członkowskich mogą być wnioskodawcami do celów stosowania art. 118c ust. 1 lit. b) wspomnianego rozporządzenia.

▼B

Artykuł 72

Etykietowanie tymczasowe

1. W drodze odstępstwa od art. 65 niniejszego rozporządzenia wina opatrzone nazwą pochodzenia lub oznaczeniem geograficznym, których dana nazwa pochodzenia lub oznaczenie geograficzne spełnia wymogi określone w art. 38 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 479/2008, otrzymują etykiety zgodnie z przepisami określonymi w rozdziale IV niniejszego rozporządzenia.

2. Jeżeli Komisja podejmuje decyzję o nieobjęciu ochroną nazwy pochodzenia lub oznaczenia geograficznego na podstawie art. 41 rozporządzenia (WE) nr 479/2008, wina opatrzone etykietami zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu zostają wycofane z rynku lub ponownie opatrzone etykietami zgodnie z rozdziałem IV niniejszego rozporządzenia.

▼M3

Artykuł 73

Przepisy przejściowe

1. Procedura przewidziana w art. 118s rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 ma zastosowanie w następujących przypadkach:

a) w odniesieniu do każdej nazwy wina zgłoszonej państwu członkowskiemu jako nazwa pochodzenia lub oznaczenie geograficzne i zatwierdzonej przez nie przed dniem 1 sierpnia 2009 r.;

b) w odniesieniu do każdej nazwy wina zgłoszonej państwu członkowskiemu jako nazwa pochodzenia lub oznaczenie geograficzne przed dniem 1 sierpnia 2009 r., zatwierdzonej przez nie i przekazanej Komisji przed dniem 31 grudnia 2011 r.;

c) w odniesieniu do każdej zmiany specyfikacji zgłoszonej państwu członkowskiemu przed dniem 1 sierpnia 2009 r. i przekazanej przez nie Komisji przed dniem 31 grudnia 2011 r.;

d) w odniesieniu do każdej nieznacznej zmiany specyfikacji zgłoszonej państwu członkowskiemu począwszy od dnia 1 sierpnia 2009 r. i przekazanej przez nie Komisji przed dniem 31 grudnia 2011 r.

▼M3

2. Procedura, o której mowa w art. 118q rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, nie ma zastosowania do zmian specyfikacji zgłoszonych państwu członkowskiemu począwszy od dnia 1 sierpnia 2009 r. i przekazanych przez nie Komisji przed dniem 30 czerwca 2014 r., jeżeli zmiany te mają na celu wyłącznie dostosowanie do art. 118c rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 i niniejszego rozporządzenia specyfikacji przekazanej Komisji na mocy art. 118s ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.

3. Wina wprowadzone do obrotu lub opatrzone etykietą przed dniem 31 grudnia 2010 r., które są zgodne z przepisami mającymi zastosowanie przed dniem 1 sierpnia 2009 r., mogą być wprowadzone do obrotu do czasu wyczerpania zapasów.

▼M8

4. Wina wyprodukowane w Chorwacji do dnia 30 czerwca 2013 r. włącznie, które są zgodne z obowiązującymi w tym czasie w Chorwacji przepisami, mogą być nadal wprowadzane do obrotu do czasu wyczerpania zapasów. Produkty te mogą być opatrzone etykietami zgodnie z przepisami obowiązującymi w Chorwacji w dniu 30 czerwca 2013 r.

▼B

Artykuł 74

Uchylenie

Niniejszym uchyla się rozporządzenia (WE) nr 1607/2000 i (WE) nr 753/2002.

Artykuł 75

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 sierpnia 2009 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

▼M3

———————

▼M5

ZAŁĄCZNIK X

CZĘŚĆ A

Określenia, o których mowa w art. 51 ust. 1

Język	Określenia w odniesieniu do siarczynów	Określenia w odniesieniu do jaj i produktów na bazie jaj	Określenia w odniesieniu do mleka i produktów na bazie mleka
bułgarski	*„сулфити“* lub *„серен диоксид“*	*„яйце“, „яйчен протеин“, „яйчен продукт“, „яйчен лизозим“* lub *„яйчен албумин“*	*„мляко“, „млечни продукти“, „млечен казеин“* lub *„млечен протеин“*
hiszpański	*«sulfitos»* lub *«dióxido de azufre»*	*«huevo», «proteína de huevo», «ovoproducto», «lisozima de huevo»* lub *«ovoalbúmina»*	*«leche», «productos lácteos», «caseína de leche»* lub *«proteína de leche»*
czeski	*„siřičitany“* lub *„oxid siřičitý“*	*„vejce“, „vaječná bílkovina“, „výrobky z vajec“, „vaječný lysozym“* lub *„vaječný albumin“*	*„mléko“, „výrobky z mléka“, „mléčný kasein“* lub *„mléčná bílkovina“*
duński	*»sulfitter«* lub *»svovldioxid«*	*»æg«, »ægprotein«, »ægprodukt«, »æglysozym«*, lub *»ægalbumin«*	*»mælk«, »mælkeprodukt«, »mælkecasein«* lub *»mælkeprotein«*
niemiecki	*„Sulfite“* lub *„Schwefeldioxid“*	*„Ei“, „Eiprotein“, „Eiprodukt“, „Lysozym aus Ei“* lub *„Albumin aus Ei“*	*„Milch“, „Milcherzeugnis“, „Kasein aus Milch“* lub *„Milchprotein“*
estoński	*„sulfitid”* lub *„vääveldioksiid”*	*„muna”, „munaproteiin”, „munatooted”, „munalüsosüüm”* lub *„munaalbumiin”*	*„piim”, „piimatooted”, „piimakaseiin”* lub *„piimaproteiin”*
grecki	*«θειώδη», «διοξείδιο του θείου»* lub *«ανυδρίτης του θειώδους οξέος»*	*«αυγό», «πρωτεΐνη αυγού», «προϊόν αυγού», «λυσοζύμη αυγού»* lub *«αλβουμίνη αυγού»*	*«γάλα», «προϊόντα γάλακτος», «καζεΐνη γάλακτος»* lub *«πρωτεΐνη γάλακτος»*
angielski	*‘sulphites’, ‘sulfites’, ‘sulphur dioxide’* lub *‘sulfur dioxide’*	*‘egg’, ‘egg protein’, ‘egg product’, ‘egg lysozyme’* lub *‘egg albumin’*	*‘milk’, ‘milk products’, ‘milk casein’* lub *‘milk protein’*
francuski	*«sulfites»* lub *«anhydride sulfureux»*	*«œuf», «protéine de l'œuf», «produit de l'œuf», «lysozyme de l'œuf»* lub *«albumine de l'œuf»*	*«lait», «produits du lait», «caséine du lait»* lub *«protéine du lait»*
▼M7 chorwacki	*„sulfiti”* lub *„sumporov dioksid”*	*„jaje”, „bjelančevine iz jaja”, „proizvodi od jaja”, „lizozim iz jaja”* lub *„albumin iz jaja”*	*„mlijeko”, „mliječni proizvodi”, „kazein iz mlijeka”* lub *„mliječne bjelančevin”*
▼M5 włoski	*«solfiti»*, lub *«anidride solforosa»*	*«uovo», «proteina dell'uovo», «derivati dell'uovo», «lisozima da uovo»* lub *«ovoalbumina»*	*«latte», «derivati del latte», «caseina del latte»* lub *«proteina del latte»*
łotewski	*“sulfīti”* lub *“sēra dioksīds”*	*“olas”, “olu olbaltumviela”, “olu produkts”, “olu lizocīms”* lub *“olu albumīns”*	*“piens”, “piena produkts”, “piena kazeīns”* lub *“piena olbaltumviela”*
litewski	*„sulfitai“* lub *„sieros dioksidas“*	*„kiaušiniai“, „kiaušinių baltymai“, „kiaušinių produktai“, „kiaušinių lizocimas“* lub *„kiaušinių albuminas“*	*„pienas“, „pieno produktai“, „pieno kazeinas“* lub *„pieno baltymai“*
węgierski	*„szulfitok”* lub *„kén-dioxid”*	*„tojás”, „tojásból származó fehérje”, „tojástermék”, „tojásból származó lizozim”* lub *„tojásból származó albumin”*	*„tej”, „tejtermékek”, „tejkazein”* lub *„tejfehérje”*

▼**M5**

Język	Określenia w odniesieniu do siarczynów	Określenia w odniesieniu do jaj i produktów na bazie jaj	Określenia w odniesieniu do mleka i produktów na bazie mleka
maltański	*"sulfiti"*, lub *"diossidu tal-kubrit"*	*"bajd", "proteina tal-bajd", "prodott tal-bajd", "liżożima tal-bajd"* lub *"albumina tal-bajd"*	*"ħalib", "prodotti tal-ħalib", "kaseina tal-ħalib"* lub *"proteina tal-ħalib"*
niderlandzki	*„sulfieten"* lub *„zwaveldioxide"*	*„ei", „eiproteïne", „eiderivaat", „eilysozym"* lub *„eialbumine"*	*„melk", „melkderivaat", „melkcaseïne"* lub *„melkproteïnen"*
polski	*„siarczyny", „dwutlenek siarki"* lub *„ditlenek siarki"*	*„jajo", „białko jaja", „produkty z jaj", „lizozym z jaja"* lub *„albumina z jaja"*	*„mleko", „produkty mleczne", „kazeina z mleka"* lub *„białko mleka"*
portugalski	*«sulfitos»* lub *«dióxido de enxofre»*	*«ovo», «proteína de ovo», «produto de ovo», «lisozima de ovo»* lub *«albumina de ovo»*	*«leite», «produtos de leite», «caseína de leite»* lub *«proteína de leite»*
rumuński	*„sulfiți"* lub *„dioxid de sulf"*	*„ouă", „proteine din ouă", „produse din ouă", „lizozimă din ouă"* lub *„albumină din ouă"*	*„lapte", „produse din lapte", „cazeină din lapte"* lub *„proteine din lapte"*
słowacki	*„siričitany"* lub *„oxid siričitý"*	*„vajce", „vaječná bielkovina", „výrobok z vajec", „vaječný lyzozým"* lub *„vaječný albumín"*	*„mlieko", „výrobky z mlieka", „mliečne výrobky", „mliečny kazeín"* lub *„mliečna bielkovina"*
słoweński	*„sulfiti"* lub *„žveplov dioksid"*	*„jajce", „jajčne beljakovine", „proizvod iz jajc", „jajčni lizocim"* lub *„jajčni albumin"*	*„mleko", „proizvod iz mleka", „mlečni kazein"* lub *„mlečne beljakovine"*
fiński	*"sulfiittia", "sulfiitteja"* lub *"rikkidioksidia"*	*"kananmunaa", "kananmunaproteiinia", "kananmunatuotetta", "lysotsyymiä (kananmunasta)"* lub *"kananmuna-albumiinia"*	*"maitoa", "maitotuotteita", "kaseiinia (maidosta)"* lub *"maitoproteiinia"*
szwedzki	*"sulfiter"* lub *"svaveldioxid"*	*"ägg", "äggprotein", "äggprodukt", "ägglysozym"* lub *"äggalbumin"*	*"mjölk", "mjölkprodukter", "mjölkkasein"* lub *"mjölkprotein"*

CZĘŚĆ B

Piktogramy, o których mowa w art. 51 ust. 2.

▼**M6**

ZAŁĄCZNIK Xa

Określenia, o których mowa w art. 56 ust. 3 lit. b)

Język	Określenia zatwierdzone jako zastępujące określenie „producent”	Określenia zatwierdzone jako zastępujące określenie „wyprodukowane przez”
BG	„преработвател”	„преработено от”
ES	„elaborador”	„elaborado por”
CS	„zpracovatel” lub „vinař”	„zpracováno v” lub „vyrobeno v”
DA	„forarbejdningsvirksomhed” lub „vinproducent”	„forarbejdet af”
DE	„Verarbeiter”	„verarbeitet von” lub „versektet durch”
ET	„töötleja”	„töödelnud”
EL	„οινοποιός”	„οινοποιήθηκε από”
EN	„processor” lub „winemaker”	„processed by” lub „made by”
FR	„élaborateur”	„élaboré par”
IT	„elaboratore” lub „spumantizzatore”	„elaborato da” lub „spumantizzato da”
LV	„izgatavotājs”	„vīndaris” lub „ražojis”
LT	„perdirbėjas”	„perdirbo”
HU	„feldolgozó:”	„feldolgozta:”
MT	„proċessur”	„ipproċessat minn”
NL	„verwerker” lub „bereider”	„verwerkt door” lub „bereid door”
PL	„przetwórca” lub „wytwórca”	„przetworzone przez” lub „wytworzone przez”
PT	„elaborador” lub „preparador”	„elaborado por” lub „preparado por”
RO	„elaborator”	„elaborat de”
SI	„pridelovalec”	„prideluje”
SK	„spracovateľ”	„spracúva”
FI	„valmistaja”	„valmistanut”
SV	„bearbetningsföretag”	„bearbetat av”

▼M3

———————

▼B

ZAŁĄCZNIK XIII

OKREŚLENIA ODNOSZĄCE SIĘ DO GOSPODARSTWA

Państwa członkowskie lub kraje trzecie	Określenia
Austria	Burg, Domäne, Eigenbau, Familie, Gutswein, Güterverwaltung, Hof, Hofgut, Kloster, Landgut, Schloss, Stadtgut, Stift, Weinbau, Weingut, Weingärtner, Winzer, Winzermeister
Republika Czeska	Sklep, vinařský dům, vinařství
Niemcy	Burg, Domäne, Kloster, Schloss, Stift, Weinbau, Weingärtner, Weingut, Winzer
Francja	Abbaye, Bastide, Campagne, Chapelle, Château, Clos, Commanderie, Cru, Domaine, Mas, Manoir, Mont, Monastère, Monopole, Moulin, Prieuré, Tour
Grecja	Αγρέπαυλη (*Agrepavlis*), Αμπελι (*Ampeli*), Αμπελ-ώνας(-ες) (*Ampelonas-(es)*), Αρχοντικό (*Archontiko*), Κάστρο (*Kastro*), Κτήμα (Ktima), Μετόχι (*Metochi*), Μοναστήρι (*Monastiri*), Ορεινό Κτήμα (*Orino Ktima*), Πύργος (*Pyrgos*)
Włochy	abbazia, abtei, ansitz, burg, castello, kloster, rocca, schlofl, stift, torre, villa
Cypr	Αμπελώνας (-ες) (*Ampelonas (-es)*, Κτήμα (*Ktima*), Μοναστήρι (*Monastiri*), Μονή (*Moni*)
Portugalia	Casa, Herdade, Paço, Palácio, Quinta, Solar
Słowacja	Kaštieľ, Kúria, Pivnica, Vinárstvo, Usadlosť
Słowenia	Klet, Kmetija, Posestvo, Vinska klet

▼B

ZAŁĄCZNIK XIV

WSKAZANIE ZAWARTOŚCI CUKRU

Określenia	Warunki stosowania
CZĘŚĆ A — **Wykaz określeń stosowanych w odniesieniu do wina musującego, wina musującego gazowanego, gatunkowego wina musującego lub gatunkowego aromatyzowanego wina musującego**	
brut nature, naturherb, bruto natural, pas dosé, dosage zéro, natūralusis briutas, īsts bruts, přírodně tvrdé, popolnoma suho, dosaggio zero, брют натюр, brut natur	Jeżeli jego zawartość cukru wynosi mniej niż 3 gramy na litr; określenia te można stosować jedynie w odniesieniu do produktów, do których nie dodano cukru po wtórnej fermentacji.
extra brut, extra herb, ekstra briutas, ekstra brut, ekstra bruts, zvláště tvrdé, extra bruto, izredno suho, ekstra wytrawne, екстра брют	Jeżeli jego zawartość cukru wynosi 0–6 gramów na litr.
brut, herb, briutas, bruts, tvrdé, bruto, zelo suho, bardzo wytrawne, брют	Jeżeli jego zawartość cukru wynosi mniej niż 12 gramów na litr.
extra dry, extra trocken, extra seco, labai sausas, ekstra kuiv, ekstra sausais, különlegesen száraz, wytrawne, suho, zvláště suché, extra suché, екстра сухо, extra sec, ekstra tør	Jeżeli jego zawartość cukru wynosi 12–17 gramów na litr.
sec, trocken, secco, asciutto, dry, tør, ξηρός, seco, torr, kuiva, sausas, kuiv, sausais, száraz, półwytrawne, polsuho, suché, сухо	Jeżeli jego zawartość cukru wynosi 17–32 gramów na litr.
demi-sec, halbtrocken, abboccato, medium dry, halvtør, ημίξηρος, semi seco, meio seco, halvtorr, puolikuiva, pusiau sausas, poolkuiv, pussausais, félszáraz, półsłodkie, polsladko, polosuché, polosladké, полусухо	Jeżeli jego zawartość cukru wynosi 32–50 gramów na litr.
doux, mild, dolce, sweet, sød, γλυκός, dulce, doce, söt, makea, saldus, magus, édes, ħelu, słodkie, sladko, sladké, сладко, dulce, saldais	Jeżeli jego zawartość cukru wynosi więcej niż 50 gramów na litr.
CZĘŚĆ B — **Wykaz określeń stosowanych w odniesieniu do produktów innych, niż produkty wymienione w części A**	
cyxo, seco, suché, tør, trocken, kuiv, ξηρός, dry, sec, secco, asciuttto, sausais, sausas, száraz, droog, wytrawne, seco, sec, suho, kuiva	Jeżeli jego zawartość cukru nie przekracza: — 4 gramów na litr lub — 9 gramów na litr, pod warunkiem że całkowita kwasowość wyrażona w gramach kwasu winowego na litr wynosi nie więcej niż 2 gramy poniżej zawartości cukru resztkowego.

▼B

Określenia	Warunki stosowania
полусухо, semiseco, polosuché, halvtør, halbtrocken, poolkuiv, ημίξηρος, medium dry, demi-sec, abboccato, pussausais, pusiau sausas, félszáraz, halfdroog, półwytrawne, meio seco, adamado, demisec, polsuho, puolikuiva, halvtorrt	Jeżeli jego zawartość cukru przekracza maksymalne ilości określone powyżej, ale nie przekracza: — 12 gramów na litr lub — 18 gramów na litr, pod warunkiem że całkowita kwasowość wyrażona w gramach kwasu winowego na litr wynosi nie więcej niż 10 gram poniżej zawartości cukru resztkowego.
полусладко, semidulce, polosladké, halvsød, lieblich, poolmagus, ημίγλυκος, medium, medium sweet, moelleux, amabile, pussaldais, pusiau saldus, félédes, halfzoet, półsłodkie, meio doce, demidulce, polsladko, puolimakea, halvsött	Jeżeli jego zawartość cukru jest wyższa niż maksymalne ilości określone powyżej, ale nie wynosi więcej niż 45 gramów na litr.
сладко, dulce, sladké, sød, süss, magus, γλυκός, sweet, doux, dolce, saldais, saldus, édes, ħelu, zoet, słodkie, doce, dulce, sladko, makea, sött	Jeżeli jego zawartość cukru wynosi co najmniej 45 gramów na litr.

▼M1

ZAŁĄCZNIK XV

WYKAZ ODMIAN WINOROŚLI I ICH SYNONIMÓW, KTÓRE MOŻNA UMIESZCZAĆ NA ETYKIECIE WINA

CZĘŚĆ A: **Wykaz odmian winorośli i ich synonimów, które można umieszczać na etykiecie winie zgodnie z art. 62 ust. 3**

	Chroniona nazwa pochodzenia lub chronione oznaczenie geograficzne	Nazwa odmiany i jej synonimy	Kraje, w których nazwa odmiany lub jeden z jej synonimów może być stosowany ([1])
1	Alba (IT)	**Albarossa**	Włochy[o]
2	Alicante (ES)	**Alicante Bouschet**	**Grecja, Włochy, Portugalia, Algieria, Tunezja, Stany Zjednoczone, Cypr**, Republika Południowej Afryki ►M8 , Chorwacja ◄ *N.B: nazwa „Alicante" nie może być stosowana sama w sobie jako nazwa wina*
3		**Alicante Branco**	**Portugalia[o]**
4		**Alicante Henri Bouschet**	**Francja, Serbia i Czarnogóra** (6)
5		**Alicante**	**Włochy[o]**
6		Alikant Buse	Serbia i Czarnogóra (4)
7	Avola (IT)	Nero d'Avola	Włochy
8	Bohotin (RO)	**Busuioacă de Bohotin**	**Rumunia**
9	Borba (PT)	**Borba**	**Hiszpania[o]**
10	Bourgogne (FR)	Blauburgunder	Była Jugosłowiańska Republika Macedonii (13-**20**-30), Austria (**18**-20), Kanada (20-30), Chile (20-30), Włochy (20-30), Szwajcaria
11		**Blauer Burgunder**	**Austria** (10-13), Serbia i Czarnogóra (**17**-30)
12		**Blauer Frühburgunder**	**Niemcy** (24)
13		**Blauer Spätburgunder**	**Niemcy** (30), Była Jugosłowiańska Republika Macedonii (10-**20**-30), Austria (10-**11**), Bułgaria (30), Kanada (10-30), Chile (10-30), Rumunia (30), Włochy (10-30)
14		**Burgund Mare**	**Rumunia** (35, 27, 39, 41)
▼M8 14a		Borgonja istarska	Chorwacja
▼M1 15		**Burgundac beli**	**Serbia i Czarnogóra** (34)
▼M8 15a		Burgundac bijeli	Chorwacja
———			
▼M1 17		**Burgundac crni**	**Serbia i Czarnogóra** (11-30) ►M8 , Chorwacja ◄

▼M1

	Chroniona nazwa pochodzenia lub chronione oznaczenie geograficzne	Nazwa odmiany i jej synonimy	Kraje, w których nazwa odmiany lub jeden z jej synonimów może być stosowany ([1])
18		**Burgundac sivi**	Chorwacja, **Serbia i Czarnogóra**
19		**Burgundec bel**	**Była Jugosłowiańska Republika Macedonii**
20		**Burgundec crn**	**Była Jugosłowiańska Republika Macedonii** (10-13-30)
21		**Burgundec siv**	**Była Jugosłowiańska Republika Macedonii**
22		**Early Burgundy**	**Stany Zjednoczone**
23		Fehér Burgundi, Burgundi	Węgry (31)
24		Frühburgunder	Niemcy **(12), Niderlandy**
25		Grauburgunder	Niemcy, Bułgaria, Węgry, Rumunia (26)
26		Grauer Burgunder	Kanada, Rumunia (25), Niemcy, **Austria**
27		Grossburgunder	Rumunia (37, **14**, 40, 42)
28		Kisburgundi kék	Węgry (30)
29		**Nagyburgundi**	Węgry[o]
30		Spätburgunder	Była Jugosłowiańska Republika Macedonii (10-13-**20**), Serbia i Czarnogóra (11-**17**), Bułgaria (13), Kanada (10-13), Chile, Węgry (29), Mołdawia, Rumunia (13), Włochy (13), **Zjednoczone Królestwo**, Niemcy (**13**)
31		Weißburgunder	Republika Południowej Afryki (33), Kanada, Chile (32), Węgry (23), Niemcy (**32**, 33), Austria (**32**), Zjednoczone Królestwo, Włochy
32		**Weißer Burgunder**	**Niemcy** (31, 33), **Austria** (31), Chile (31), Słowenia, Włochy
33		**Weissburgunder**	Republika Południowej Afryki (31), Niemcy (31, **32**), Zjednoczone Królestwo, Włochy, **Szwajcaria**
34		Weisser Burgunder	Serbia i Czarnogóra (**15**)
35	Calabria (IT)	Calabrese	**Włochy**
36	Cotnari (RO)	**Grasă de Cotnari**	**Rumunia**
37	Franken (DE)	**Blaufränkisch**	Republika Czeska (**39**), Austria[o], Niemcy, Słowenia (**Modra frankinja**, Frankinja), Węgry, Rumunia (**14**, 27, 39, 41)
38		**Frâncuşă**	**Rumunia**
39		**Frankovka**	**Republika Czeska** (37), Słowacja (**40**), Rumunia (**14**, 27, 38, 41) ►M8 , Chorwacja ◄
40		**Frankovka modrá**	Słowacja (39)
41		**Kékfrankos**	Węgry, Rumunia (37, **14**, 27, 39)
42	Friuli (IT)	Friulano	Włochy
43	Graciosa (PT)	**Graciosa**	**Portugalia[o]**

▼M1

	Chroniona nazwa pochodzenia lub chronione oznaczenie geograficzne	Nazwa odmiany i jej synonimy	Kraje, w których nazwa odmiany lub jeden z jej synonimów może być stosowany ([1])
44	Мелник (BG) Melnik	**Мелник** Melnik	**Bułgaria**
45	Montepulciano (IT)	**Montepulciano**	**Włochy[o]**
46	Moravské (CZ)	Cabernet Moravia	**Republika Czeska**
47		Moravia dulce	**Hiszpania[o]**
48		Moravia agria	**Hiszpania[o]**
49		**Muškat moravský**	**Republika Czeska, Słowacja**
50	Odobești (RO)	**Galbenă de Odobești**	**Rumunia**
51	Porto (PT)	**Portoghese**	**Włochy[o]**
52	Rioja (ES)	**Torrontés riojano**	**Argentyna**
53	Sardegna (IT)	Barbera Sarda	Włochy
54	Sciacca (IT)	Sciaccarello	Francja
▼M9 55	Teran (SI)	Teran	Chorwacja ([3])

▼M1

CZĘŚĆ B: **Wykaz odmian winorośli i ich synonimów, które można umieszczać na etykiecie winie zgodnie z art. 62 ust. 4**

	Chroniona nazwa pochodzenia lub chronione oznaczenie geograficzne	Nazwa odmiany i jej synonimy	Kraje, w których nazwa odmiany lub jeden z jej synonimów może być stosowany ([1])
1	Mount Athos – Agioritikos (GR)	**Agiorgitiko**	**Grecja[o]**, Cypr[o]
2	Aglianico del Taburno (IT)	**Aglianico**	**Włochy[o], Grecja[o], Malta, Stany Zjednoczone**
▼M8 2a	Aglianico del Taburno (IT)	Aglianico crni	Chorwacja
▼M1 3	Aglianico del Vulture (IT)	**Aglianico**	**Włochy[o]**
4	Aleatico di Gradoli (IT) Aleatico di Puglia (IT)	**Aleatico**	**Włochy, Australia[o], Stany Zjednoczone[o]**
5	Ansonica Costa dell'Argentario (IT)	**Ansonica**	**Włochy, Australia**
6	Conca de Barbera (ES)	**Barbera Bianca**	**Włochy[o]**
7		**Barbera**	**Republika Południowej Afryki[o], Argentyna[o], Australia[o], Chorwacja[o], Meksyk[o], Słowenia[o], Urugwaj[o], Stany Zjednoczone[o], Grecja[o], Włochy[o], Malta[o]**
8		**Barbera Sarda**	**Włochy[o]**

▼M1

	Chroniona nazwa pochodzenia lub chronione oznaczenie geograficzne	Nazwa odmiany i jej synonimy	Kraje, w których nazwa odmiany lub jeden z jej synonimów może być stosowany ([1])
9	Malvasia di Castelnuovo Don Bosco (IT) Bosco Eliceo (IT)	**Bosco**	**Włochy[o]**
10	Brachetto d'Acqui (IT)	**Brachetto**	**Włochy, Australia**
11	Etyek-Buda (HU)	**Budai**	**Węgry[o]**
12	Cesanese del Piglio (IT) Cesanese di Olevano Romano (IT) Cesanese di Affile (IT)	**Cesanese**	**Włochy, Australia**
13	Cortese di Gavi (IT) Cortese dell'Alto Monferrato (IT)	**Cortese**	**Włochy, Australia[o], Stany Zjednoczone[o]**
14	Duna (HU)	**Duna gyöngye**	**Węgry**
15	Dunajskostredský (SK)	**Dunaj**	**Słowacja**
16	Côte de Duras (FR)	**Durasa**	**Włochy**
17	Korinthos-Korinthiakos (GR)	**Corinto Nero**	**Włochy[o]**
18		**Korinthiaki**	**Grecja[o]**
19	Fiano di Avellino (IT)	**Fiano**	**Włochy, Australia[o], Stany Zjednoczone[o]**
20	Fortana del Taro (IT)	**Fortana**	**Włochy, Australia**
21	Freisa d'Asti (IT) Freisa di Chieri (IT)	**Freisa**	**Włochy, Australia[o], Stany Zjednoczone[o]**
22	Greco di Bianco (IT) Greco di Tufo (IT)	**Greco**	**Włochy, Australia**
23	Grignolino d'Asti (IT) Grignolino del Monferrato Casalese (IT)	**Grignolino**	**Włochy, Australia[o], Stany Zjednoczone[o]**
24	Izsáki Arany Sárfehér (HU)	**Izsáki Sáfeher**	**Węgry**
25	Lacrima di Morro d'Alba (IT)	**Lacrima**	**Włochy, Australia**

▼M1

	Chroniona nazwa pochodzenia lub chronione oznaczenie geograficzne	Nazwa odmiany i jej synonimy	Kraje, w których nazwa odmiany lub jeden z jej synonimów może być stosowany ([1])
26	Lambrusco Grasparossa di Castelvetro	**Lambrusco grasparossa**	**Włochy**
27		**Lambrusco**	**Włochy, Australia[o] ([2]), Stany Zjednoczone[o]**
28	Lambrusco di Sorbara (IT)		
29	Lambrusco Mantovano (IT)		
30	Lambrusco Salamino di Santa Croce (IT)		
31		**Lambrusco Salamino**	**Włochy**
32	Colli Maceratesi	Maceratino	**Włochy, Australia**
33	Nebbiolo d'Alba (IT)	**Nebbiolo**	**Włochy, Australia[o], Stany Zjednoczone[o] ►M8 , Chorwacja ◄**
34	Colli Orientali del Friuli Picolit (IT)	**Picolit**	**Włochy**
35		**Pikolit**	**Słowenia**
36	Colli Bolognesi Classico Pignoletto (IT)	**Pignoletto**	**Włochy, Australia**
37	Primitivo di Manduria	**Primitivo**	**Włochy, Australia[o], Stany Zjednoczone[o] ►M8 , Chorwacja ◄**
38	Rheingau (DE)	**Rajnai rizling**	**Węgry** (41)
39	Rheinhessen (DE)	Rajnski rizling	Serbia i Czarnogóra (40-41-**46**) ►M8 , Chorwacja ◄
40		Renski rizling	Serbia i Czarnogóra (39-43-**46**), Słowenia[o] (45)
41		Rheinriesling	Bułgaria[o], Austria, Niemcy (43), Węgry (**38**), Republika Czeska (**49**), Włochy (43), Grecja, Portugalia, Słowenia
42		Rhine Riesling	Republika Południowej Afryki[o], Australia[o], Chile (44), Mołdawia[o], Nowa Zelandia[o], **Cypr, Węgry[o]**
43		Riesling renano	Niemcy (41), Serbia i Czarnogóra (39-40-**46**), **Włochy** (41)
44		**Riesling Renano**	Chile (42), **Malta[o]**
45		Radgonska ranina	**Słowenia ►M8 , Chorwacja ◄**
46		**Rizling rajnski**	**Serbia i Czarnogóra (39-40-43)**
47		**Rizling Rajnski**	**Była Jugosłowiańska Republika Macedonii[o], Chorwacja[o]**
48		**Rizling rýnsky**	**Słowacja[o]**
49		**Ryzlink rýnský**	**Republika Czeska** (41)
50	Rossese di Dolceacqua (IT)	**Rossese**	**Włochy, Australia**

▼M1

	Chroniona nazwa pochodzenia lub chronione oznaczenie geograficzne	Nazwa odmiany i jej synonimy	Kraje, w których nazwa odmiany lub jeden z jej synonimów może być stosowany ([1])
51	Sangiovese di Romagna (IT)	**Sangiovese**	**Włochy, Australia[o], Stany Zjednoczone[o] ►M8 , Chorwacja ◄**
52	Štajerska Slovenija (SV)	Štajerska belina	**Słowenia ►M8 , Chorwacja ◄**
▼M8 52a	Štajerska Slovenija (SV)	Štajerka	Chorwacja
▼M1 53	Teroldego Rotaliano (IT)	Teroldego	**Włochy, Australia[o], Stany Zjednoczone[o]**
54	Vinho Verde (PT)	**Verdea**	**Włochy[o]**
55		**Verdeca**	**Włochy**
56		**Verdese**	**Włochy[o]**
57	Verdicchio dei Castelli di Jesi (IT) Verdicchio di Matelica (IT)	**Verdicchio**	**Włochy, Australia**
▼M4 58	Vermentino di Gallura (IT) Vermentino di Sardegna (IT)	**Vermentino**	**Włochy, Australia, Stany Zjednoczone Ameryki ►M8 , Chorwacja ◄**
▼M1 59	Vernaccia di San Gimignano (IT) Vernaccia di Oristano (IT) Vernaccia di Serrapetrona (IT)	**Vernaccia**	**Włochy, Australia**
60	Zala (HU)	**Zalagyöngye**	**Węgry**

(*) *LEGENDA:*

— określenia pisane kursywą: odniesienie do synonimu odmiany winorośli
— „°” brak synonimu
— określenia z pogrubieniem:
  kolumna 3: nazwa kraju, w którym stosuje się synonim odmiany winorośli nazwa odmianywinorośli
  kolumna 4: kraj, w którym nazwa odpowiada odmianie, i odniesienie do odmiany
— określenia bez pogrubienia:
  kolumna 3: nazwa kraju, w którym stosuje się synonim odmiany winorośli nazwa synonimuodmiany winorośli
  kolumna 4: nazwa kraju, w którym stosuje się synonim odmiany winorośli

([1]) W odniesieniu do zainteresowanych krajów odstępstwa przewidziane w niniejszym załączniku są dozwolone tylko w przypadku win noszących chronioną nazwę pochodzenia lub chronione oznaczenie geograficzne, wyprodukowanych z danych odmian.

([2]) Stosowanie zgodnie z przepisami art. 22 ust. 4 Porozumienia z dnia 1 grudnia 2008 r. między Wspólnotą Europejską a Australią w sprawie handlu winem (Dz.U. L 28 z 30.1.2009, s. 3).

▼M9

([3]) Wyłącznie w odniesieniu do ChNP „Hrvatska Istra” (PDO-HR-A1652), pod warunkiem że „Hrvatska Istra” i „Teran” znajdują się w tym samym polu widzenia oraz że nazwa „Teran” zapisana jest czcionką mniejszą niż użyta w odniesieniu do „Hrvatska Istra”.

▼B

ZAŁĄCZNIK XVI

Informacje dopuszczone do stosowania na etykietach wina zgodnie z art. 66 ust. 2

fermentowało w beczce	dojrzewało w beczce	leżakowało w beczce
fermentowało w kadzi […] *[podać odpowiedni rodzaj drewna]*	dojrzewało w kadzi […] *[podać odpowiedni rodzaj drewna]*	leżakowało w kadzi […] *[podać odpowiedni rodzaj drewna]*
fermentowało w kadzi	dojrzewało w kadzi	leżakowało w kadzi

▼B

ZAŁĄCZNIK XVII

ZASTRZEŻENIE NIEKTÓRYCH SZCZEGÓLNYCH TYPÓW BUTELEK

1. **„Flûte d'Alsace”:**

   a) typ: szklana butelka składająca się z prostego cylindrycznego korpusu z długą szyjką, w przybliżeniu o następujących proporcjach:

      — całkowita wysokość/średnica podstawy = 5:1,

      — wysokość cylindrycznego korpusu = całkowita wysokość/3;

   b) winami, dla których zastrzega się ten typ butelki, są — w przypadku win produkowanych z winogron zebranych na terytorium Francji — wina o następujących nazwach pochodzenia:

      — „Alsace” lub „vin d'Alsace”, „Alsace Grand Cru”,

      — „Crépy”,

      — „Château-Grillet”,

      — „Côtes de Provence”, czerwone i różowe,

      — „Cassis”,

      — „Jurançon”, „Jurançon sec”,

      — „Béarn”, „Béarn-Bellocq”, różowe,

      — „Tavel”, różowe.

   Ograniczenia dotyczące używania butelek tego typu stosuje się jednak tylko do win produkowanych z winogron zebranych na terytorium Francji.

2. **„Bocksbeutel” lub „Cantil”:**

   a) typ: szklana butelka o krótkiej szyjce, pękata, lecz przypłaszczona w kształcie, podstawa i przekrój poprzeczny butelki w punkcie największej wypukłości są elipsoidalne:

      — stosunek pomiędzy długimi i krótkimi osiami elipsoidalnego przekroju = 2:1,

      — stosunek wysokości wypukłego korpusu do cylindrycznej szyjki butelki = 2,5:1;

   b) wina, dla których ten typ butelki jest zastrzeżony:

      (i) niemieckie wina o nazwie pochodzenia:

         — Franken,

         — Baden:

            — pochodzące z Taubertal i Schüpfergrund,

            — pochodzące z następujących części jednostki administracji lokalnej Baden-Baden: Neuweier, Steinbach, Umweg i Varnhalt;

      (ii) włoskie wina produkowane w następujących regionach:

         — Santa Maddalena (St. Magdalener),

         — Valle Isarco (Eisacktaler), produkowane z odmian Sylvaner i Müller-Thurgau,

         — Terlaner, produkowane z odmiany Pinot bianco,

▼B

— Bozner Leiten,

— Alto Adige (Südtiroler), produkowane z odmian Riesling, Müller-Thurgau, Pinot nero, Moscato giallo, Sylvaner, Lagrein, Pinot blanco (Weissburgunder) i Moscato rosa (Rosenmuskateller),

— Greco di Bianco,

— Trentino, produkowane z odmiany Moscato;

(iii) wina greckie:

— Agioritiko,

— Rombola Kephalonias,

— wina z wyspy Kefalonia,

— wina z wyspy Paros,

— wina z Peloponezu (chronione oznaczenie geograficzne);

(iv) wina portugalskie:

— wina różowe oraz jedynie te pozostałe wina o nazwie pochodzenia lub oznaczeniu geograficznym, co do których można udowodnić, że były prawidłowo i tradycyjnie prezentowane w butelkach typu „caintil" przed sklasyfikowaniem tych win jako wina o nazwach pochodzenia lub oznaczeniach geograficznych.

3. **„Clavelin":**

a) typ: szklana butelka o krótkiej szyjce i pojemności 0,62 litra, składająca się z cylindrycznego korpusu i szerokiej piersi, co daje butelce przysadzisty wygląd, o następujących przybliżonych proporcjach:

— całkowita wysokość/średnica u podstawy = 2,75,

— wysokość części cylindrycznej = całkowita wysokość/2;

b) wina, dla których ten typ butelki jest zastrzeżony:

— francuskie wina o chronionej nazwie pochodzenia z:

— Côte du Jura,

— Arbois,

— L'Etoile,

— Château Chalon.

4. **„Tokaj":**

a) typ: prosta, kolorowa butelka o długiej szyjce składająca się z cylindrycznego korpusu, o następujących proporcjach:

— wysokość cylindrycznego korpusu/wysokość całkowita = 1:2,7,

— całkowita wysokość/średnica u podstawy = 1:3,6,

— pojemność: 500 ml; 375 ml, 250 ml, 100 ml lub 187,5 ml (w przypadku wywozu do krajów trzecich),

— na butelce może być umieszczona pieczęć wykonana z tego samego materiału i odnosząca się do regionu pochodzenia wina lub producenta,

▼B

b) wina, dla których ten typ butelki jest zastrzeżony:

węgierskie i słowackie wina o chronionej nazwie pochodzenia:

▼M1

— Tokaj,

— Vinohradnícka oblasť Tokaj,

▼B

uzupełnione jednym z poniższych tradycyjnych określeń:

— aszú / výber,

— aszúeszencia / esencia výberova,

— eszencia / esencia,

— máslas / mášláš,

— fordítás / forditáš,

— szamorodni / samorodné.

Ograniczenia dotyczące używania butelek tego typu stosuje się jednak tylko do win produkowanych z winogron zebranych na terytorium Węgier i Słowacji.

▼**M3**

ZAŁĄCZNIK XVIII

Dostęp do metod i formularzy określonych w art. 70a ust. 1 lit. b)

Metody i formularze elektroniczne, o których mowa w art. 70a ust. 1 lit. b), są ogólnie dostępne w elektronicznej bazie danych „E-Bacchus” sporządzonej przez Komisję za pomocą systemów informatycznych:

http://ec.europa.eu/agriculture/markets/wine/e-bacchus/

▼**M3**

ZAŁĄCZNIK XIX

Szczegółowe zasady dotyczące przekazywania i udostępniania informacji, o których mowa w art. 70a ust. 2

W celu uzyskania informacji na temat szczegółowych zasad dostępu do systemów informatycznych, przesyłania informacji i ich udostępniania, organy i osoby, których dotyczy niniejsze rozporządzenie, zwracają się do Komisji na następujący adres:

Funkcyjna skrzynka pocztowa: AGRI-CONTACT-EBACCHUS@ec.europa.eu